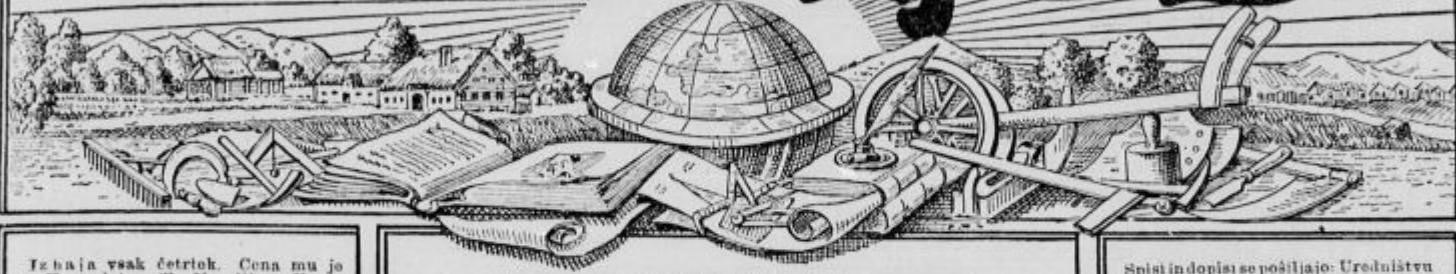

DOMOLJUB

Izbačen vsak četrtek. Cena mu je 3 K na leto. (Za Nemčijo 4 K, za Ameriko in druge tuge države 6 K.) — Posamezne številke se prodajajo po 10 vinarjev.

S prilogama:
„Naš kmečki dom“ in „Maša gospodinja“.

Spisi in dopisi se pošiljajo: Uredništvo „Domoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeva ulica, Narodnina, reklamacije in inserati pa: Upravnistvo „Domoljuba“, Ljubljana, Kopitarjeva ulica.

Štev. 11.

V Ljubljani, dne 18. marca 1915.

Leto XXVIII.

V delu rešitev.

V nemškem državnem zboru je dne 10. marca vladni zastopnik dr. Halferich govoril o vojnih stroških. Iz njegovih besedi se razvidi, da je deset milijard, ki jih je državni zbor dovolil za vojsko, že domala porabljenih, in da se v jeseni potrebuje novih deset milijard. To so ogromne vsote. Nemško judsko premoženje znese sicer nad 300 milijard, a tudi tam se mora 20 tisoč milijonov poznati.

Avtstria ne bo toliko porabila. Naši stroški so že zategadelj manjši, ker imamo manj vojaštva. Če jih štejemo sorazmerno po prebivalstvu v primeri z nemškim (Nemci 70 milijonov, mi 50), potlej jih moramo šteti pri nas do jeseni na 13 milijard. Temu moramo pa pristeti ogromne škode, ki so nam jih prizadeli sovražniki v Galiciji, Bukovini, Bosni, na Ogrskem in v Slavoniji. Te škode so po naši sodbi večje nego nemške v Vzhodni Prusiji in Alzacji. Po ti poti tudi pri nas ne bomo kaj ostali pod 20 milijardami, katere nas bo stala vojska. Pripominjam tudi, da se štejejo prej stroški v markah. Marka je pa večja od krone; njena vrednost znaša krog 1 K 18 vin.

Halferich je popolnoma po pravici povedal, da so vojni stroški naših sovražnikov sorazmerno mnogo večji. Za Angleze šteje, da so porabili prvih 8 mesecev krog 9 milijard mark in da so se njihovi stroški pomnožili na 40 milijonov mark na dan. Ruse in Francoze računa približno na dvakrat tolikšno vsoto; potem takem sodi, da štejejo, če se vpostavijo še stroški Srbije, Črnejore in Belgije, dnevni stroški vseh sovražnih držav za vojsko nad 120 milijonov mark na dan; to pomenja 3600 milijonov mark v enem samem mesecu.

Če se držimo prej povedanega razmerja, pridemo do teh-le zaključkov: Ako je Nemčija porabila dozdaj 10 milijard, jih je Avstrija sorazmerno 6 milijard 500 milijonov. Na mesec — računajoč osem mesecev — pride 2062 milijonov 500 tisoč mark; na dan pa 68 milijonov 750.000, torej nad 51 milijonov mark manj nego sovražniki.

Nemčija bo vzela, kar potrebuje, torej celih 10 milijard, na posodo pri svojem ljudstvu. To je znamenje nemejenega zaupanja in nepobiten dokaz, da je prepričanje o zmagi v nemški državi popolnoma trdno. Upajo zagotovo, da bodo sovražniki poraženi in da se bo od njih dobila vojna odškodnina. Tudi pri nas utegne država razpisati novo posojilo. Ne smemo namreč prezreti, da ogromna večina tistega denarja, ki ga država potroši za vojsko, zdaj pride nazaj med ljudi, le prav majhen del gre v druge države, ker je trgovina s tujimi državami skoraj popolnoma ustavljena. Zato se pa država, ki takorekoč edina daje zdaj dela in zaslужka, in ki spravi ravno zdaj silno mnogo denarja med ljudi, po pravici lahko obrača do ljudstva za posojilo. Seveda so tu v prvi vrsti poklicani stopiti na plan tisti, kateri imajo neposredni dobiček od države vsled vojnih dobav. Mnogo ljudi je že dozdaj naravnost silno obogatelo; posamniki so spravili milijone. Ti morajo ven državi v korist. Posojati pač ne more, kdor da nič nima, ali le toliko, da more zdržati svoje gospodarstvo; tam pa, kjer se je zdaj nagromadil denar ravno zavoljo vojske, naj se tudi poišče za novo vojno posojilo.

Poudarjamo, da so stroški za vse države ogromni in da bo no vseh minule nekaj časa, preden se bo vse prav uredilo. Če nas kdo vpraša, kdaj, v kolikem času se bo to zgodilo, mu seveda

ne moremo dati točnega odgovora. To je pa gotovo, da bo toliko časa, kolikor bo naša država po vojski več blaga zunaj kupovala nego ga prodajala, draginja še vedno velika za našo državo; pomnimo, da se bo med vojsko izrabil ves bombaž, volna in usnje, da se bo po vojski potrebovalo silno veliko denarja za nakup imenovanega surovega blaga. Treba bo tudi obnoviti vojaške potrebščine, zato se bo potrebovalo veliko denarja, ki bo šel ven iz države, da pa ne bo blaga, ki bi se izvažal v tujino. Treba bo dela! V pridnem delu se bo obnovila tudi naša država.

Pregled po svetu.

Avstro-Ogrska. Nemški cesar je podelil našemu zunanjemu ministru visok red. — Dne 6. t. m. je zboroval ministrski svet, kateremu je predsedoval grof Strügkh. Dne 8. t. m. so zopet zborovali ministri. — V petek 11. t. m. pa je v Budimpešti zboroval ogrski ministrski svet. — Ogrski državni zbor prične sredi prihodnjega meseca zborovati. — Naš cesar je podelil vojnemu ministru visok. red. — Ogrski naučni minister je dovolil rabo naravnega polog madžarskega jezika na ljudskih šolah v krajih, kjer prebivajo druge narodnosti.

Nemčija. Pruska zbornica je zborovala in sprejela proračun, med njim tudi one postavke, ki so namenjene za zatiranje Poljakov v Vzhodni Pruski. Torej ni vojska v tem oziru ničesar izpremenila. — Nemški socialni demokrati so zahtevali v zbornici popolno enakopravnost državljanov glede na sloj, vero, narodnost itd., drugače so pa obljubili, da bodo vlado podpirali. — Vlada je v zbornici obljubila, da bo po vojski nadaljevala s presnovno notranje

politike. — Listi poročajo, da so nemški podmorski čolni potopili v zadnjem mesecu 50 angleških in francoskih ladij.

Italija. Pozornost sveta je bila pretekli teden obrnjena na Italijo, o kateri so vedeli nekateri povedati, da se ima odločiti te dni. V svet so prišla ta poročila: Velika nasprotnika ministrski predsednik Salandra in njegov tek-mec Giolitti sta se sprijaznili. — V Italiji so vnočlali l. 1885. do 1888 k sorodnim vajam. — Tudi v Italiji so vpeljali neke vrste vojni kruh, v katerem sme biti 80% pšenične moke. — Veliko mlajših častnikov so novišali, rezervne častnike pa uvrstili med aktivne.

nu postopa tudi z ujetimi nemškimi časniki podmorskih čolnov. — Ameriški poslanik je baje vprašal pri angleški vladi, če bi bil že čas, da se prične z mirovnimi pogajanjami. Angleška vladajo pa odgovorila, da ni še čas. — Angleška delavska stranka je priredila preteklo nedeljo 4000 ljudskih shodov za mir. — Dva angleška parnika sta pripeljala angleške čete k izlivu reke Tajo pri Lizboni.

Rusija. Vlada je sklenila, da morajo vsi oni, ki so bili oproščeni vojaške službe, plačevati vojni davek. — Zapri so zopet 8 socialno demokratičnih poslancev, ki jih dolže velezdajo. — Vlada je prepovedala izvoz krme in živil. — Listi poročajo, da so pridobili carja za nadaljevanje vojske s tem, da so mu zagrozili, da izbruhne revolucija, ako se zdaj sklene mir. — General Rennenkampf, ki je imel dozdaj vedno smolo, je zopet na Poljskem. — Listi poročajo, da je Rusija ugovarjala zahtevam Japonske napram Kitajske. — Bivši ministrski predsednik grof Witte, ki je imel ob rusko-japonski vojski važno posredovalno nalog, je umrl. Tudi ob sedanji vojski se je močno zavzemal za mir. — Car je odpotoval na bojišče in ukazal, da naj se s civilnimi ujetniki lepo postopa. — Iz ruske armade so radi zadnjih porazov v mazurskih jezerih odpustili 12 generalov.

Srbija. Na nekem shodu je dejal srbski socialni demokrat Ljupčevič: Srbija je danes velik grob. Mrliči kličejo iz grobov: Dovolj vojske je bilo! — Listi poročajo, da je v Valjevu v enem tednu umrl za pęčastim legarjem 1300 oseb. — Srbska vlada je poklicala podorožje vse možke do 50. leta, ki so sposobni za vojno službo.

Anglija in Srbija. Iz Soluna se poroča: Angleška vlada je obvestila srbsko vlado v Nišu, da nikdar Anglija ne pozabi, kaj da je žrtvovala Srbija v sedanji vojski. Anglija pošlje Srbiji 500 železniških voz moke, 100.000 uniform in 100.000 plaščev. V Srbijo odvijejo 30 angleških zdravnikov. Inozemski oddelki Rdečega križa so izjavili, da ne bodo več sprejemali na pegastem legarju obolelih bolnikov, marveč le ranjene. Nizozemski sanitetni oddelki so zapustili Srbijo radi neprijaznosti srbskih oblasti.

Albanija in Srbija. V Bolgarijo pribegli Albani pripovedujejo, da je do slej pobegnilo iz srbske armade do 10 tisoč Albancev. Begunci se zbirajo na albanskem ozemlju in samo pričakujejo trenutka, da bodo mogli vdreti v Srbijo. Essad paša, katerega po deželi imenujejo le srbski Essad, je v Draču od notranjososti dežele popolnoma odrezan. — Ker se Essad paša boji, da bodo spomladni vstaši nadaljevali boj, je v zadnjem času okoli Drača napravil močne utrdbe in prosil Srbijo in Črno-gorico, naj mu pošljeta sposobne ljudi za topove. Črno-gorica mu je nato poslala 20 podčastnikov.

Anglija. Angleška vlada bo izdala ukaz, da smejo biti žganjarne odprte samo od 10. ure dopoldne do 8. ure zvezčer. — V Angliji imajo staro zakonito določbo, da se morajo vse morski ro-parji, katere ujamajo, obesiti. Zdaj zahaja admiral, da naj se po tem zakon-

državam trojnega sporazuma obljubil pomoč Grčiji, ne da bi grški kralj kazvedel za to. — Listi vedo poročati, da je bil na kralja namerjen atentat. — Nova grška vlada se je sestavila in je prevzel posle ministrskega predsednika poslanec Dimitros Gunaris. — Grški ministrski svet je sklenil z večino glasov, da ostane Grška neutralna. — Kronska svet je pa sklenil: 1. Da obrandi dobre odnose s Turčijo, 2. da se zborica razpusti in razpišejo nove volitve. — Francija je tako jezna na Grčijo, da je izjavila, da ji ne da obljubljenega posojila 250 milijonov frankov. — Bolgarska je odpoklicala svoje čete, ki jih je imel zbrane ob grški meji. — Ministrstvo je obvestilo države, da ostana Grčija neutralna.

Dardanele in balkanski neutralci. Petrograjska »Rječ« piše, da so Bolgarija, Rumunija in Grška vsled dardanski akcije vznejevoljene in bodo najbrže postopale skupno, da si v primerem trenutku zagotovijo s silo svojo pravico do Dardanel. Omeniene države nočejo videti na ožinah niti Rusije niti mednarodne komisije. Tako postaja položaj zapleten, kar bo morda povzročilo še druge grupacije vplivov.

Bolgarija. Italijanski list »Sera« poroča, da je bolgarski major Tavtilov prejšnji vojaški ataše na Dunaju, odšel v Rim z naročilom, da nakupi oržje in municijo za Bolgarijo. Govori o 300.000 puškah. Italijanska vlada pa napravlja resne težkoče. — Vsled nevarnega razširjevanja nalezljivih bolezni v Srbiji je železniško ravnateljstvo zahtevalo od najvišje zdravstvene oblasti, da se morajo izdati protidrobbe, ki naj določajo, da ne sme noben bolgarski voz v Srbijo in noben srški v Bolgarijo. Potniki bodo morali izstati v Caribrodu.

Rumunija. Sofijski »Dnevnik« pričuje podrobnosti o zadnjih izjavljenih pogajanjih tripelentente z Rumunijo. Ko so bili Rusi še gospodarji Bukovine in je Rusija vprašala v Bukareštu, da-li bo Rumunija sedaj posleda v vojno, so v Bukareštu odgovorili z da, toda pod pogojem, da bi Rumunija medtem ne bila ogrožena po Bolgariji. Rusija je nato v Sofiji zahtevala primernih jamstev in jih tudi dobila. Ko je nato v bukovinskih vojnih operacijah nastopil preobrat in je Rusija od Rumunije zahtevala 200.000 do 300.000 mož, je Rumunija stavila nove pogoje, v prvi vrsti zlasti tega, da tudi Bolgarija aktivno nastopi. Rusija je teda uvidela, da Rumunija sploh ne namerava nastopiti z orožjem ter je vse svoje prizadevanje osredotočila na Bolgarijo. — V četrtek je predlagal rumunski zbornični finančni minister Cortinescu, naj se najame vojaško posilo 200 milijonov levov.

Turčija. Tržaški turški konzulat obvešča, da je vodstvo turške armade pozvalo pod orožje vse rezerviste v letih 1869—1896. — »Köln. Ztg.« poroča iz Čarigrada, da so našli sina-ljubljencega bivšega sultana Abdul Hamida v njegovi sobi zadavljenega. (Če je 18

esi resnična, gre gotovo za 30letnega sinca Burhan Eddin, katerega je Abdul Hamid svoječasno odločil za preolomnastnika. Prinčeve ime se je nenovalo tudi med kandidati za alianski prestol.)

Portugalska. Položaj na Portugalkem je zelo resen. Veliko Portugalcev pobegnilo na Špansko, ker se boje, a izbruhne državljanška vojska. Vlada ni dopustila 5. t. m., da zboruje dravni zbor, ki so ga sklicali demokratični postanci in senatorji. Demokratije se nato zbrali v okolici Lizbone, kjer so sklenili, da hočejo nadaljevati boj, a se obnovi civilna uprava, ker je bil redsednik Arriaga in vlada protipovratno imenovan. — Demokratični postanci so v seji, ki jo je vodil Manuel Monteros, sklenili izjavo, da predsednika in ministrov ne čuvajo več potave. — Listi poročajo iz Badajoza: Portugalski demokrati so na svojem sestanku v Lamegu imenovali generala Correra Barreto za predsednika republike »Severna Portugalska.« — Iz Portugalskega v Bajadoz došle osebe pripovedujejo: Veliko ljudi je pobegnilo iz Lizbone, ker se boje vstaje ali pa državljanške vojske. Položaj je vsak dan resnejši. Socialisti in republikanci prirejajo shode, na katerih protestirajo proti takozvani diktaturi. Mestne uprave odrekajo pokerščino strogim državnim ukazom glede na potlačenje izražanja mnenja.

Španska. V mnogih španskih provincah vlada lakota. Prebivalstvo ne prestano priepla demonstracije proti draginji. Civilno gardo, ki je ponekod poskušala razpršiti demonstrante, so napadli in je morala rabiti orožje. Mnogo oseb je ubitih ali ranjenih.

Amerika. Iz Pittsburgha in drugih orožarn prevaja obilo topov na kaliforniško obalo, v Teas, Florido in k Panamskemu kanalu, kjer so ustavili vsa dela, da napravijo velike betonske podlage za stoječe obrežne baterije. Predsednik Wilson bo že v sredo podpisal celo vrsto zakonskih načrtov, kjer se zahteva štiri milijarde za obrežno bombo.

Amerika proti Janonski. Listi poročajo iz Newyorka: Združene države so izročile v Tokiu v petek napovedani ugovor proti omejitvi nedotakljivosti Kitajske in zahtevajo, naj jim uradno naznanijo, kaj da zahteva Japonska.

Nevaren položaj v Mehiki. Položaj v glavnem mestu Mehike je postal izredno nevaren, ker je poveljnik Carranza preprečil dvoz živil, zaplenil zaloge in odrezal vodovod. Diplomatični zbor, ki je pred nekaj dnevi soglasno sklenil glavno mesto zapustiti, je to namero opustil, najbrže vsled želje vlade v Washingtonu. Med tem je bila pretrgana tudi železniška zveza Mehiko-City, tako da diplomati in številni inozemci ne morejo zapustiti mesta. Diplomati so brzojavno naprosili svoje vlade, da nastopijo v Washingtonu, naj ameriška vlada vse potrebno ukrene za varstvo inozemcev. Nemška vlada je svojemu poslaniku v Washington-

nu dala potrebna navodila. Med tem je odpeljala ameriška vlada križarico »Kacomac«, oklopno križarico »Washington« in bojno ladjo »Georgia« v Vera Cruz.

Dne 20. marca se odloči med Japonsko in Kitajsko. Listi poročajo iz Pekingha, da je Japonska na tri zahteve dobila povoljen odgovor, vendar pa smatra dosedanja pogajanja za predlogotrajna, zato je zahtevala, da mora Kitajska do 20. marca rešiti vse točke.

Svetovna vojska.

DARDANELE.

Vsa pozornost sveta je obrnjena sedaj na boj za Dardanele. Že v zadnji številki našega lista smo na kratko pojasnili veliki pomen Dardanel za Rusijo. Ako se posreči Rusiji dobiti Dardanele, ji bo možno spraviti velike žitne zaloge v denar, katerega nujno potrebuje. Dalje bi bilo Rusiji tudi možno Srbiji izdatne vojaško pomagati. Tudi bi Rusija lažje zanesla vojsko na našo južno mejo, zlasti v Dalmacijo. Tudi Angliji bi ruska posest Dardanel za kratek čas ugajala, ker bi gotovo zahtevala pomoč ruskih čet za boje v Egiptu. Mali Aziji in na francoskem bojišču. Ampak, kaj pa poznejši čas? Recimo, kar ni izključeno, da bi postali Rusi sovražni Angležem in Francozom. Ako bi imela Rusija Dardanele in Carigrad v svojih rokah, si lahko dovoli tudi angleško in francosko sovražstvo, ker bi lahko svojo zakladnico ljudi temeljito izrabila. Pa še nekaj.

Ako pade Carigrad, je turška moč v Evropi zlomljena in Turek bo moral iz Evrope. Kdor ima Carigrad v rokah, je gospodar velikega, med Rusijo in Carigradom ležečega, Črnega morja. Carigrad so vrata za izvoz in uvoz v Sredozemsko morje. Posestnik Carigrada ima tudi odločilni vpliv na promet v Sredozemskem morju.

To ve tudi Anglia, ta »gospodarica morjev«. Zato kaže že zdaj željo po posesti Carigrada in Dardanel, da si s tem zagotovi moč v Sredozemskem morju, do katerega ima že itak dvoje drugih vrat, namreč Gibraltar in Sueški prekop. Torej bi ji prav ugajalo, da bi dobila še Dardanele. To angleško željo so začeli čutiti tudi v Rusiji, kjer niso z angleško pohlepnostjo kar nič zadovoljni. Zanimivo bo torej sledovati, kako se bo reševalo vprašanje Dardanel med zavezniški.

Pri rešitvi tega vprašanja ste pa zelo udeleženi dve južni državi, kateri južne, vzhodne in zahodne obale namaka Sredozemsko morje.

Italija in Grčija

molite kot dva jezika v Sredozemsko morje. Ali morete te dve mirno gledati, da zagospodari v Sredozemskem morju kot neomejen oblastnik katera izmed držav trojnega sporazuma? Ne!

Pri obeh teh dveh državah se je šlo zadnje dni za vprašanje: kam? na desno ali levo? z Nemčijo in Avstrijo, ali proti njima? Poročila zadnjih dni pravijo, da ste

se obe državi odločili, da nikamor, da ostanete neutralni.

Drugo vprašanje je, če boste mogli te dve državi ohraniti neutralnost do konca svetovne vojske. Ali ste pa morda dobili takia zagotovila, da boste izšli iz nekravvega boja bogatejši kot bi morda izšle iz krvavega? Tega zdaj še ne vemo. Videli bodo takrat, ko se bo sklepal konečni račun.

Od zadržanja Grčije in Italije je odvisno tudi zadržanje Bolgarije in Rumenije. Tudi te dve pravite, da jima najbolje kaže — neutralnost.

Tako vidimo, da bo delalo vprašanje Dardanel še mnogo preglavic. Lahko je, da bodo Dardanele še skalile prijateljstvo med sedanjimi zavezniiki, našimi sovražniki.

Združeno angleško-francosko brodovje je zadnje dni zopet obstreljevalo Dardanele. Bilo je pri napadih udeleženih 30 križark. Tudi Gallipoli so baje obstreljevali Angleži. Vsega skupaj je zbranih zdaj pred Dardanelami nad 70 ladij.

Zavezniški za trdno pričakujejo, da jim bo zavzetje Dardanel uspelo. Saj jim je lega njihovih utrdb znana, ko so še pred nekaj meseci poveljevali turški mornarici angleški častniki. Prvo, zunanj vrsto dardanelskih utrdb, pet po številu, so zunaj razrušili. Zdaj prično bombardirati drugo vrsto, kar bo gotovo težje delo, ker je preliv ožji. Pripravili so Angleži tudi armando, ki šteje 60.000 mož in kateri povejuje d'Amadu. Angleži in Francozi so izbrali za opiralische svojega brodovja grška otoka Kios in Lemnos. Pa tudi Turki mimo ne gledajo, kako si hoče sovražnik izsiliti prehod do Carigrada. Zbrali so na gallipolskem polotoku 130.000 mož. Eni armadi poveljuje Enver paša, druga bo branila glavno mesto. Nemški maršal Goltz paša in drugi nemški častniki so se udeleževali ministrskih sej. Čete iz Odrina in Tracie bodo zbrali v Carigradu.

Angleži stavijo sedaj velike nade na svoj naddrednot »Kraljica Elizabeta«. Ta vojna ladja ima osem topov po 381 cm; je baje največja vojna ladja, ki se je dozdaj zgradila. Obstreljevala bo utrdbe v morski ožini, ne da bi ji bilo treba voziti v ožino. Ta ladja je bila prva oborožena med petimi angleškimi ladjami, ki se zdaj istotako oborožujejo. Imajo pa te ladje po 29.000 ton.

Turški glavni stan poroča, da poizkus sovražnikov, izkrcati se pri Sedd il Bahru, ni uspel. Tudi pri Kum Kale se je 400 sovražnih vojakov poizkušalo izkrcati, pa so jih Turki pregnali nazaj v ladje. Dva angleška letalca, ki sta letela čez zaliv Saros, sta padla z letalom vred v morje.

Od brodovja, ki deluje pred Dardanelami, so izločili šest ladij, ki so postale za boj nesposobne. Turki so po odhodu angleških mornariških častnikov iz Carigrada preosnovali obrambo Dardanel. Raditega prvi poizkus sovražnega brodovja, da prodre skozi Dardanele, ni uspel.

Edina ruska ladja, ki sodeluje pri Dardanelah, je križarica »Askold«. Obstreljevala je utrdbe pri Smirni. Dne 8. marca so obstreljevale tri sovražne oklopnice utrdbe pri Smirni tri ure, ne da bi dosegle

kaj uspeha. Naslednji dan se je obstreljevanje nadaljevalo eno uro. Pri Smirni se je polopil sovražni iskalec min.

VOJSKA Z RUSI.

Bojna črta Avstrijev in Nemcev proti Rusom meri zdaj okroglo 1000 km daljave! Od Grodna čez Poljsko pa do konca Karpatov leži bojno polje, ki je največje, kar jih pozna zgodovina. V Franciji gre bojna črta od morja v severni Franciji nasproti Angliji pa dolga do švicarske meje. Tudi ogromna bojna črta. Razlika med temi dvemi bojišči je ta, da je na francoskem bojnem polju takoimenovani pozicijski boj, t. j. da ležita sovražnika drug proti drugemu zakopana v strelskih jarkih in se gre za to, kdo bo vzel drugemu njegove postojanke. V Rusiji pa se vrše boji na odprtih poljih in se gre za to, kdo bo druga pregnal in potisnil nazaj ali mu prisel za hrbot.

Ako pregledamo uspehe zadnjih tednov na rusko-poljskem bojišču in v Karpatih, vidimo, da je bilo rusko desno in levo krilo celokupne ruske armade v zadnjih bojih precej stisnjeno. Rusko levo krilo na jugu dolge fronte je bilo potisnjeno čez Kolomeo proti Stanislavu. Desno rusko krilo, ki se je prej bojevalo v Vzhodni Pruski, pa je bilo vrzeno nazaj in stisnjeno do Grodna v zahodni Rusko-Poljski. V zadnjem času so Rusi svojemu desnemu krilu poslali oiačenja tako, da so se morali Nemci nekoliko umakniti. Po neje so začeli Nemci zopet z napadi, s katerimi so ustavili zopetno rusko prodiranje proti Vzhodni Pruski.

Niže dol, nad trdnjavo Nowo Georgiewsk, se zavije Visla v podobi kolena proti Pruski. Na gornji strani Visle so Nemci pred 14 dnevi močno prodirali. Rusi so spoznali nevernost in so vrgli tja močne čete. Nemci so se morali umakniti in pustili s težavo pridobljeno mesto Prasznysz. Svojega cilja pa Rusi vendarle niso dosegli. Ni se jim posrečilo potisniti nemških čet popolnoma nazaj. Naleteli so na velik odpor Nemcev, tako da zdaj ne morejo naravnopraviti.

Tudi v Poljski, onstran Visle, so je zopet zatelo. Nemci napadajo Ruse. Pri Rawi in Novem Miestu so dosegli uspeh in ujeli nad 4000 Rusov.

Tudi dalje dol v Poljski so se vršili boji ob Reki Pilici in reki Nidi. V Galiciji pa ob Dunaju. Naši so imeli nekaj uspehov pri Gorlicah. Posebnih sprememb pa ti boji niso prinesli.

V bojih v vzhodni Galiciji in Bukovini je nekam tiko. Najbrže se je posrečilo Rusom vreči tia novih moči, tako da naši ne morejo prodirati naprej.

Z nezmanjšano silovitostjo se nadaljujejo boji v Karpatih, kjer skušajo Rusi izgubljene višine zopet dobiti. Glavni boji se vrše zdaj na Lepka prelazu, ki se znižuje v kraju, kjer vodi železnica proti Przemyslu. Strašni morajo biti tamkaj boji v snegu in ledu in pri tem, da Rusi prav nič ne gledajo na svoje ljudi, temveč jih pošiljajo v smrt kar v masah.

VOJSKA MED NEMCI IN FRANCOZI.

Francozi skušajo še vedno predreti nemško verigo. Zlasti hudo naskakujejo

nemške čete v Kampanji pri Perthesu in Les Mesnilu. Vzrok za to je ta, da bi radi dobili važno železnico, ki leži tamkaj neposredno za hrbotom nemških čet.

Tudi severno od Arrasa se vrše hudi boji.

Francoski časopisi strašno kriče o napadih in bojih, ampak vse to je podobno: veliko kričanja pa malo volne, kakor je reklo vrag, ko je namesto ovce svinjo skočil.

VOJSKA PROTI ANGLEZEM.

Poročila iz tega bojnega polja (morja) so zelo redka. Moramo pač potrpežljivo čakati na konečni uspeh. Da ni Anglezem več lahko pri srcu, je poleg draginje tudi ta vzrok, da so začeli postajati Angleži nestrnji in se zlasti med angleškim delavstvom kažejo sumljiva znamenja. Kakšen duh da vlada med

angleškim delavstvom,

kaže govor, ki ga je imel nedavno angleški finančni minister Georges na nekem zborovanju delavstva in tovarnarjev. V tem govoru je dejal:

Ako nas vi zapustite, bo Anglija uničena. Nič manj in nič več nego to! Obstanek Anglije je v nevarnosti. Nemška armada je zasadila kot divia zver svoje kremplje v lepo telo Francije. Vsak pojkuša to zver preproditi, trga kose živega mesa iz telesa Francije. Ta divia zver še ni skočila na naše ozemlje, ampak kaj nam romagata dva milijona rekrutov, ako jih da ne moremo porabiti. Sedanja vojska ne bo izvojevana na bojnih poljih, temveč izvojevalo jo bo delavstvo po tovarnah. V Nemčiji napenjajo delavci in tovarnarji moči do skrajnosti, vi pa štrajkate radi zahtev po višjih plačah. Delati hočete samo po pet dni v tednu, in če delate, niste zmožni, ker ste v oblasti alkohola. Usoda Anglije ne sme biti od tega odvisna. Vaša pijačnost več škoduje Angliji, kot vsi njeni podmorski čolni. Vi morda mislite, da gorim tukaj stvari, ki bi iih moral radi sovražnikov skrivati. Vedite, da naš sovražnik vse to ve. Jaz nočem ljudstvu zakrivati stvari, katere mora vedeti, ako hočemo, da nam bo pomagano. Narod, ki ne more prenesti resnice, ni sposoben za vojno. Mi potrebujemo, da sodelujejo z nami delodajalci, delavci in ljudstvo. Ti trije morajo skupaj delovati in vzdržati; vsaka zamuda je nevarnost za zmago. Mi potrebujemo pomoči vsakega moža. Mi se posmehujemo pojavom v Nemčiji, ki bi nas morala navdajati s strahom. Poglejte, kako delajo tamkaj iz krompirja kruh! Rečem vam, da se je treba tega duha boljati kot ga zaničevati. Jaz se ga bolj bojam kot vseh Hindenburgovih vojnih zmožnosti. Jaz mislim, da je tudi v nas nekaj tega duha, ampak Anglež ne pozna junaštva.

Ta minister je pa korajen — resnice je govoril!

Vse torej kaže, da boj podmorskih čolnov ne bo tako brezpomemben, kakor so skušali to Angleži svetu dopovedati.

Tedenske novice.

† **Karol Heidrich**, konzistorialni svetnik, biseromašnik, imejitelj zasluga križa s krono, duhovnik misionske družbe sv. Vincencija Pavljanskega, je umrl v noči od sobote na nedeljo v starosti 85 let. Blagi pokojnik je dobro let deloval v ljubljanski deželnici bolnišnici. Bil je zlata duša, priljubljen pri vseh. Bog mu povrni obilno, kar je storil dobrega! Dobro pa je dela skozi celo svoje življenje od jutra do večera. Posreb se je vršil v torek popoldne in je pričal, kako spoštovan in priljubljen je bil pokojni.

Ferdinand Burr blvši avstrijski nadvojvoda, je pretekli teden umrl v Monakovu. Pokojni je bil brat blvšega prestolonaslednika Franca Ferdinanda. Ker se je poročil s hčerjo nekega profesorja v Pragi, se je odpovedal nadvojvodski časti in živel s svojo ženo v Monakovem. Ob njegovi mrtvaški postelji je bila njegova mačeha nadvojvodinja Marija Terezija z dvema hčerkama. Pokopali so ga na njegovem gradu na Tirolskem.

Novi grobovi. Na Rupi pri Kranju je umrla 26 let stara učiteljica Angela Kural. — V Ameriki je umrl urečnik Amerik Slovencev ter župnik slovenske cerkve v Jolietu III. č. g. J. Kranjec. — V Ljubljani je umrl trgovec Matej Bernik. — Na Reki je umrl naddeburdi voditelj mladega katoliškega gibanja dr. Rudolf Eckert. — V Konjicah je umrl veloposestnik Peter Dobnik.

Zadružna zveza je imela pretekli teden v Ljubljani svoj redni občni zbor, ki je pokazal, da stoji ta slovenska gospodarska trdnjava navzicle viharjem časa nezavzetno trdno v blagor in gospodarski prospeli slovenskega ljudstva. Ne viharji zlobnih obrekovanj in ne vojni viharji jo niso omajali. Naspotno: ravno v tej vihri se je pokazala njena moč in pa njen veliki pomen za naše ljudstvo! — Po občnem zboru se vršila zanimiva predavanja, katera bodo objavljena v posebeni knjigi, ki se bo razdelila med člane zadruž.

Izplačila za vojni unravi oddane konje in vozila so se začela pretekli teden. Opetovanemu nujnemu posredovanju deželnega glavarja dr. Ivana Šusteršiča se je posrečilo to dočeti.

Poštne nakaznice v Italijo in Nemčijo ustavljeni. Promet s poštnimi nakaznicami za Nemčijo in Italijo se s 14. marcem 1915 ustavi. Samo erarni poštni uradi bodo od 15. marca naprej sprejemali poštne nakaznice za vojne jetnike, internirane in konfinirane osebe.

Novi semenj v Zagorju za Savo se bo vršil v petek 26. t. m.

Važna posvetovanja deželnih glavarjev so se vršila preteklo soboto v Gorici. Posvetovanj so se udeležili deželni glavarji s Kranjskega, Primorja, iz Dalmacije, s Koroškega, iz Štajerske, Tirolske in Predarlske. Posvetovali so se o važnih nalogah, ki jih sedanj čas naiaga deželam.

Pri posvetovanju deželnih glavarjev v Gorici je bilo zastopanih devet dežela. Obravnavale so se zelo važne zadeve: aprovizacija, poljska dela itd. Gleda predpisane vporabe žita za prebivalstvo se je od vseh strani poudarjalo, da je določena količina premajhna. Izvolilo se je odposlanstvo treh deželnih glavarjev (med njimi je tudi dr. Šusteršič), ki bo na Dunaju vladu predložilo sklepne in želje dežel. Tudi se je sklenilo delati na to, da se zbera na Dunaju k posvetovanju deželnih odbori vseh avstrijskih dežela. Gospodje deželni glavarji so poslali udanostno brzojavko cesarju in pozdrave armadi.

Domača iznajdba s petrolejem in vodo. I z Komende, dne 7. marca. Domača iznajdba s petrolejem in vodo se je posrečila v naši bolnišnici. Poskusi so petrolejsko luč zboljšati tako-le: Vzeli so pol litra vode, četrtna litra pepele in 4 grame soli, skuhali vse skupaj, ohladili, precedili ter primešali 1 osminko litra petroleja. Luč je gorela potem dve uri dalje, kakor od samega petroleja in je bila bolj svetla, pa tudi bolj mirna kakor od mešanice sode na vodi in petroleju, o kateri sta poročala »Slovenec« in »Domoljub«.

Padli so na bojišču: Mihail Stružnik iz Olševka je padel pri Novem Miastu v Galiciji 22. oktobra 1914. Janez Pogačar z Bohinjske Bele je zdrknil v Karpatih z neke skale, prenesen je bil v bolnišnico v mesto Barife na Ogrskem in je ondi umrl. — Anton Kralj iz Besnice pri Kranju je umrl kot vojni ujetnik v Uff pod Uralom na Ruskem. — Na severnem bojišču je padel rez. poročnik 17. pešpolka Ivan Fiala, ki je bil že septembra meseca odlikovan z veliko srebrno hramostno svetinjo.

Nesreča in drugo. Zmešalo se je Luki Torkarju v Kalu na Tolminskem. Sežgal je več stotakov in hotel vreči v peč hranilno knjižico, kar mu je pa žena zabranila. Potem se je sunil z nožem v trebuh in je umrl v groznih bolecinah.

Nesreča pri delu. 36letni posestnik Štefan Žvokelj iz Zapuž pri Šturiyah na Vipavskem je nadziral delo v neki peščeni jami. Naenkrat mu prišel na glavo želesen drog, ki je služil kot opora. Zdi se, da je Žvoklju zlomilo hrbtenico. Prepeljali so ga v bolnišnico usmiljenih bratov v Gorico.

Nagla smrt poštarja. Pretekli teeden se je v Železnikih ustrelil c. kr. poštar g. Bogomir Helmich. Služil je 40 let ter bi bil v kratkem postal nadpoštar. Uradni list poroča, da je zapustil zapiske, iz katerih sledi, da se mu je zmešalo.

Ponesrečil se je 70letni Franc Filipič iz Grgarja. Peljal je seno v Podgoro. Pri tem je padel tako nesrečno, da si je zlomil stegno. Zdravi se v bolnišnici.

Požar. Iz Grahovega na Tolminskem, 7. februarja: Preteklo nedeljo zjutraj ob 5. uri je začel goreti veliki hlev Franceeta Florjančiča pri »stari pošti« na Grahovem. Zgorel je ves z veliko zalogo sena, poleg tega še ena telica, deset prašičkov in večinoma vsi vozovi v lopi poleg hleva. Zavarovan je bil hlev in seno. Kdo je zažgal, se ne ve. Koliko strahu je prestala uboga žena Anica, ki ima moža pri vojakih in je bila. Ljudje so se zelo trudili, da bi obvarovali saj ostala poslopja in sploh vas. Pomagali so tudi vojaki. Posebno se je odlikovala požarna brama iz Podbrda, ki je hitro prišla dve uri daleč in rešila, kar se je dalo rešiti.

Utonila sta v Blejskem jezeru Jožef Vrhunc in Peter Dolar, oba z Bleda. Šla sta ponoči čez led domov, zašla sta na slab led, ki se je udri. Ker je bilo pozno v noč, ju ni nobeden čul ter sta oba izginila pod ledom.

Detomorilka. Iz Brezij poročajo: 4. t. m. so zaprli tukajšnjo omogočeno posestnico I. Cenkelj. Nekako pred 10 dnevi je povila dete, katero je pa takoj po rojstvu umorila in pokopal v kleti, kjer so našli truplo. Cenkelj, ki ima že dva zakonska otroka, je storila to najbrže, ker se je bala svojega moža, ki biva v Ameriki.

Z Bleida poročajo: Anton Sodja, sin restavraterja Jakoba Sodja z Bleida, si je končal življenje vsled zmešane pameti, kakor je razvidno iz njegovih zapiskov in iz zdravniškega ogledovanja, ki je dognalo, da se mu je umorčil zaradi nasledkov nekega hudega padca, ki se mu je moral že prej enkrat pripetiti. In v resnici je Tonček še kot šolar padel enkrat prav globoko, tako da se mu je ta padec že tedaj močno poznal. Bil je pa sicer dober, veren, nepokvarjen mladenič, ki je verske dolžnosti povsod zelo vestno izpolnil. Naj počiva v miru!

Smrtna nesreča na klancu pri Jenkovi ulici v Ljubljani. Tavzelj Primož, posestnik v Bohoričevi ulici štev. 31, je dne 11. t. m. vozil gnoj. Na klancu pri Jenkovi ulici je po nesreči prišel pod voz. Voz mu je šel čez nogo. Prepeljali so ga v deželno bolnišnico, kjer je dne 12.-t. m. zjutraj umrl.

Iz ruskega ujetništva so se oglašili: Ivan Švelc s Huj pri Kranju je pisal iz mesta Bugulme v Samarski guberniji (Bugulma ima 8000 prebivalcev in leži ob rečici Bugulminki, ki se izteka v Kamno in ta v Volgo); Janez Strupiž Rupe pri Kranju, ki je bil ranjen na nogo, je pisal iz bolnišnice v Moskvi, da je že boljši; Anton Eržen iz Kranja, je tudi že živ. Ivan Veličič iz Ljubljane, o katerem ni bilo že 7 mesecev nobenega glasu; Anton Anžlovar s Češnjice; Mihail Marčič iz Kranja se je oglasil iz Omska v Sibiriji. Nadalje so se še oglasili: Franc

Zupančič, posestnik iz Pesnice; Gregorij Repanšek iz Homca na Gorenjskem; Janez Jereb iz Količevga pri Dobu; Mihail Meglič iz Loma; Albin Skoč iz Ljubljane; Jožef Selan iz Ljubljane; Franc Šešek iz Ljubljane; Jožef Martinčič iz Ljubljane; Alojzij Erjavec iz Ljubljane; Pavel Fačai iz Šiške, Albin Schifferrer iz Ljubljane; Franc Kajdič iz Zirovnice; Josip Jarh, učitelj v Dragi; Franc Virjent iz Olševka pri Kamniku; Alojzij Miklič, usmiljeni brat iz Kandije; Jožef Pečarič iz Drašč pri Metliki; Val. Polak iz Zg. Pirniče pri Medvodah; Franc Rebolič iz Hraš.

Težavno je vsem ustreži, kajti vsak ima drugačne želje in drugačen okus. Vendar je to težavno nalogu imenitno razrešila »cikorija obmejnih Slovencev«, ki se je zaradi svojih izvrstnih lastnosti prav vsakemu priljubila in udomačila v vsaki slovenski hiši. Našim gospodinjam se danes že kar nemogoče zdi skuhati kavo, ne da bi ji pridejala »cikorijo obmejnih Slovencev«. Ta cikorija pa ni samo najboljše, temveč tudi edino pristno domače blago te vrste, izdelano v naši Kolinski tovarni v Ljubljani. Vsem našim gospodinjam tudi mi izvrstno domačo »cikorijo obmejnih Slovencev« prav toplo priporočamo!

Seja kranjskega deželnega odbora.

dne 6. marca 1915. Navzoči: Deželni glavar dr. Šusteršič, deželni odborniki: dr. Evg. Lampe, dr. Vlad. Pegan, dr. Ivan Zajec in dr. K. Triller, baron Apfalttern. — Deželni glavar poroča o svojem zadnjem dunajskem polovanju v zadavi aprovizacije dežele z živili, zopetne otvoritve državnega živinorejskega zaklada glede zaključka šol, predložitve novega lovskega načrta v Najvišjo sankcijo, letosnjega obdelovanja polja in drugih zadev. — Na mesto mobiliziranega dr. Lovro Pogačnika, namestnika člena Bogumila Remca v deželnem šolskem svetu, se imenuje deželni komisar dr. Ferdo Tomažič. — Dogovor med občino Vipavo, Ljudsko posojilnico in tvrdko Zajec & Horn glede nadaljevanja zgradbe nove topničarske vojašnice v Vipavi se za občino odobri. — Užitninskim uslužbencem se dovolijo običajne nagrade kot enkratna draginjska podpora. — Deželnim uslužbencem z manjšimi plačami in, ki so navezani izključno na svoje službene dohodke, se dovoli enkratna draginjska podpora glede na izvanredne draginjske razmere. — Deželno gledališče se prepusti nadomestnemu bataljonu 17. pešpolka za dobrodelni koncert 13. marca 1915. — Kranjski deželni gasilski zvezi se dovoli 3000 K podpore. — Deželni odbornik dr. Lampe poroča o vodopravni komisiji, ki se je vršila štiri dni glede tristopnega vodnega načrta deželnega odbora na Savi med Kranjem in Medvodami in konkurenčnim projektom tvrdke Leykam-Josefstal. — Deželni odbornik dr. Zajec poroča o delo-

vanju prosekture in bakteriološkega preizkova leta 1914. Poročilo se odobri. — V referatu deželnega odbornika dr. Pegara: Prosnja mestne občine ljubljanske za dovoljenje, da bi smela porabiti kupnino za parc. št. 991 na Poti v Rožno dolino v znesku 10.342 K za tekoče potrebsčine, se odlokni. — Ponudba Vzajemne zavarovalnice za zavarovanje poslopij in premičnin deželne bolnice in dnešne blaznice se sprejme.

Razne novice.

Ni se mu spomnila njegova vroča želja. Dne 6. marca je zoper zapustil eden izmed tisočih to sozno dolino in se preselil v boljše življenje. Pešec pp. št. 97, Nikolaj Vuljančič, doma blizu Reke, se je boril na severnem bojišču, kjer je zdobil težke rane. Šrapnel ga je hudo poškodoval na nogah in krizu. Bil je desetkrat operiran. Ker pa so bile rane pretežke, je revez ranam podlegel. Med bolezni jo vedno klical svojo majko na pomoč in vedno jokal. Da bi se enkrat objel svojo majko, potem rad umrjem, tako je dejal že dan pred smrtjo. A ni se mu spomnila želja. Unamo pa, da se je preselil k drugi materi, katero je vedno klical na pomoč. Marija ne zapusti reveža, ki se na Njo obrača. — Žalosten je pogreb v tujini, nikogar ni, da bi zmojil otenaš za dušo umrliga, ni križa pri njem, ne lužice. Samo štiri stene so njegov dom, ki pa ni niti križ neobarvan na njih. Zato pa ga sprejmi ti, dragi »Domoljub«, med vrste tistih, ki so živilovali kri za našo domovino. Tebi dragi Nikola pa naj bo lastka tujja zemlja. Spi v Begu! Tovariši Slovenci v Budimpešti.

Strašni konec treh ruskih kompanij. Tri ruske infanterijske kompanije so se pripazile preko zmrzljenega jezera, da bi napadle nenadoma Prusce. Ali Prusi so čuli. Njih ogenj je podil Ruse, da so bežali kar se da proti svojim postojankam, a pribežali so komaj do sredine jezera, ko so zategli pruski topovi bruhati krogte, ki so razbiti led na drobne kosce. Teh koscev so se oprijemali bežeči ... Ali par hibov in jezero je zagrnito vse, lej se je strdi — več sto mater in žensk bo pričakovalo zmanj dregh gospodarjev in sinov.

Ruska vojska. V prvih šestih mesecih vojske so našle ruske finančne oblasti 1825 tajnih žganjark, ki so kuhalo posebno vrsto žganje, imenovano zbotra ali vojno žganje. — Odkrili so tudi 169 moderno upravljenih žganjark, ki so kuhali navadno vodko, in 92 tovarn, ki so se bavile s pripravljanjem čiščenjem snovi za kuhno žganje in 60 tovarn, ki so cistile denaturirani alkohol. Vsi ti obrati so bili razpuščeni in poscniki kaznovani. Seveda samo oni, ki so se rustili zasasti. Iz tega je razvidno, da je treba podkrepiti, tako na Ruskem kakor drugod, nad vse umesne vladine prepovedi glede alkohola, z obširnim izobraževalnim

delom za ljudstvo. Pijanc, ki ne razume, da je prepoved alkohola njegova rešitev, si bo našel poti do njega. Je res: Ako hoče narediti kdo kaj koristnega, ga ovira povsed vse — skoči hoče dobiti na skrivnem kako strupeno žganje, tedaj ti pojde vse na roko. Vse one, ki pomagajo pijancu do pijace, posebno vojakom, bi trebalo občutno kaznovati.

Boj za smetano. Na Dunaju se je podražilo mleko vsled navala ljudi na Dunaj in ker se je hržkone tudi zmanjšala produkcija. Več glasov je zahtevalo, da ne smejo mlekarne več napravljati smetane za kavarne, ker ure več litrov mleka za liter smetane. Nekdo je trdil celo, da krađejo dame, ki piyejo po kavarnah smetanasto kavo, dojenčkom mleku. Agitacija je imela uspeh. — Zdaj se je pa pokazalo, da se more tudi to vpenjanje prenotriti od dveh strani; ker ne dela več toliko smetane, ne dobe gospodinje cenejšega posnega mleka za kuhanje jedi in za kavo. Gospodinje pravijo, da ni prišlo zato niti kaplje mleka več na trg in poslanci dunajskega mesta dohajajo polno prošenj, da naj posredujejo, ker so oškodovane uboge rodbine. — Ravnateljstvo dobrodelnih zavodov na Nižnjem Avstrijskem pravi, da se bodo povisili stroški za mleko na teh zavodih letos za 26.000 kron samo vsled podraženja mleka. Taka vprašanja so res silno zapietenja. Isto je pri pesi.

Boj za peso. Zdaj, ko hoče govoriti vsak o gospodarstvu, kriči vse: »ne sadite pese ali saj jako malo, posadite namesto pese krompir ali žito.« — Res je, da smo preskrbjeni za letos s sladkorino peso, tudi, če je ne bi letos sploh nič mrdelali — treba je pa pomisliti, da bi se tako lahko unišila cvečična industrija, da bi ne dobile kmetije melaše, pesino nat, pesine odrezke za krimo živine. Treba je pomisliti, da je prav dobro, če je kaj sladkorja v rezervi za prodajo v inozemstvo, kar nam bo prineslo kaj zlata v deželo. In tudi če bi ne bilo tega, je postal zdaj sladkor važnejši nego kdaj kot hranivo za ljudi in za živino. Pivovarji bodo uporabljali sladkor namesto ječmenovega slada. Melaso uporabljajo tudi za izdelovanje spirita. Ako bi tudi živilovali letos pesina polja v Avstriji za pridelanje žita, bi ne dobili toliko dobička, kolikor bo prinesla predaja sladkorja v inozemstvo. Vprašanje je tudi, kako bi uspevalo žito na pesinem polju. Sladkorna pesa da na hektarju redilnih snovi za 21 ljudi krompir za 11.8. žito te manj. Mesto da krajimo pridelovanje pese, bi bilo bolje, zavzemati se, da bo sladkor cenjši.

Sol bodo dobili na Celko z Nemškega. Ne bo nič dražja kakor domaća sol. Pomunjkanje soli je nastalo, ker so nakupili nekateri velike zaloge soli iz Srbije, da je ne bi zmagnjalo.

Rižev alkohol se je podražil, bolj pravilno je tudi, da se uporabi riževa močka za jed nego za alkohol. Vsako škrbljenje perila v volnem času je nepotrebna potreba, močki se bodo le od-

dahnili, če ne bodo imeli več vratu v komatu. Naj pride zopet na vrsto širok mehek ovratnik.

Brezvesna špekulacija. Na Češkem so razdirjale osebe, ki bi najbrž rade kupile perutnino prav poceni, vest, da bo prepovedala vlada krmiljenje kokoli in da bo smel imeti veliki kmet 6 do 8 piščet, mali pa 2 do 4, vse drugo da bo rekvirirala vlada in plačala tako saba. Morda se sirijo tudi po Slovenskem take neresnične govorice; ne veruje takim bajkam, gospodinje, amnak zastavite letos vse svoje modi za rejo perutnine, ki vam bo prinesla lep doblek in bo pomagala, da se varuje življoreja.

Konj dobe zdaj povsed samo 3 kg ovsa na dan, na Dunaju so dajali po 5 do 6 kg na dan, zdaj ne smijo več. Dunajska občina daje svojim konjem 3 kg ovsa, 8 kg sena, 2 kg rezanice, pol kg melasinih tropin in 1 kg koruznih otrov.

Priča je, da kupovalci konj, da izkoristajo posestniki konj potrebo kupovalcev in jim prodajajo za drag denar stare mrhe, ki spadajo bolj v klavlico nego k vojakom. Bo pač tako, da ni več kaj prida konj.

Najboljša in najsigurnejša prilika za štedenje:

Ljudska posojilnica

Ljubljana

Miklošičeva cesta štev. 6

(tuk za frančiškansko cerkvijo)

sprejema hranilne vloge, za katere je miči Čezela Krajska, in jih obrestuje po 4 1/4% brez kakega odbitka

začne ure od 8. zjutraj do 1. popoldne.

Glej inserat!

Dopisi.

Šmarino pri Litiji. Na praznik Matere božje, to je 25. t. m. bo v Društvenem Domu občni zbor izobraževalnega društva, združen s sklopitim predavanjem. Na cvetno nedeljo popoldne ob 3. uri pa bo občni zbor hranilnice in posojilnice, združen z gospodarskim predavanjem. Promet Hranilnice in posojilnice v letu 1914. je bil sleden: Prejemkov 280.928 K 1 vin., izdatkov pa 275.160 K 5 vin.; torej promet 556.088 K 6 vin. Vložilo se je 139.387 K 25 vin., dvignilo 123.074 K 26 vin.; posojil se je dalo 50.315 K 78 vin., vrnjalo 42.824 K 65 vin. Čistega dobička je 572 K 64 vin., rezervni zaklad znaša sedaj 8.677 K 20 vin. Članov steje zadruža 464. — V vojski so dosedaj padli sledeči naši farani: Češek Janez iz Jablanškega Potoka, Jesenšek Alojzij iz Jelše, Kokalj

Albert iz Zagorice, Vozelj Alojzij iz Šmartna, Dusik Viktor iz Zavrstnika, Franc Božič iz Tenetiš, Franc Pečnik iz Šmartna, Rajnar Albert iz Ustja. Iz ruskega ujetništva so se oglašili: Franc Knaflič, Franc Izgovšek, Jožef Šegš, Anton Vertačnik, Jožef Nagrašek, Anton Okrogar, Ignacij Bizjak, Jožef Merzelj, Jožef Stopar, Anton Hauptman, Jožef Sušteršič, Lukancič Ignacij, Renko Alojzij in najbrž še nekateri drugi. Mrtvim junakom daj Bog večni mir, ujetnikom pa srečno vrnitev!

Iz Tržiča. To so bili veseli Tončevi od Sv. Ane, ko so izvedeli, da njih sin Ivan še živi. Smatrali so ga že za mrtvega. Sedaj pa se je zglasil iz dalnje Rusije kot jetnik in pisal, da so ga Rusi ranjenega odpeljali, da pa je že ozdravil. — Iz ruskega ujetništva se je zopet zglasil nek »mrlič«. Od početka vojske ni pisal Miha Ovsenec, sedaj pa piše, da je bil ranjen dne 26. avgusta in odpeljan na Rusko. — Potreša se že več mesecev Jožef Sterniša od 27. domobranskega polka. Kdor ve kaj o njem, naj to pismeno naznani njegovi materi Mariji Sternišu v Tržiču. — Društvo sv. Jožefa se je preselilo pred tednom v »Naš Dom«. Galerija je prirejena za čitalnico, kjer se posebno ob torkih zvečer zbirajo člani, da se pogovore o važnejših dogodkih, ki so se med tednom v vojski dogodili. Ob torkih posluje tudi »Čebelica«, se vpisujejo novi udje v društvo in v Jugoslovensko zvezo.

Vače. Tiskarski škrat je v zadnji številki »Domoljuba« v našem opisu naredil iz Vač besedo Veveč, kar so čitatelji gotovo opazili. — Pri zadnjem na boru so bili potrjeni skoro vsi naši naborniki. Domači žalujejo, a fantu bi se lepo ne zdele, če bi ostal »škarta«. V začetku vojne je šel Kokoljev z Gore celo prostovoljno nad Rusa. Bog naj čuva naše pogumne vojake, da se srečno povrnejo k domačini!

Iz Zej na Krasu. Dragi »Domoljube! Ker ti iz vseh krajev tako pridno pošiljajo vesti o svojih junakih, ki so že, ali pa so vsak čas pripravljeni odrititi na krvave poljane, dovoli, da ti tudi mi poročamo o svojih dragih. — Res, ponosni smo, da v naši tihu, malo vasici, katere prebivalci tvorijo skupino 18 družin, živi tako zdravo in krepko ljudstvo, da je poslalo k vojakom 22 svojih sinov, izvzemši enega moža, ki so ga potem nazaj poslali radi slabih oči. Težko je bilo slovo od doma, toda misel, da gredo branit milo domovino, jih je navduševala. V sredi vasi so še zapeli pesem v slavo: »Zdaj gremo, oh zdaj gremo, nazaj še pridemo...« s trdno zavestjo, da se še zdravi in veseli vrnejo. — Toda vojska zahteva svojih žrtev. Podleči ji je moral mladenič Gašper Zorman v starosti 26 let. Vsa vas žaljuje za njim. Malo časa pred prvo mobilizacijo mu je oče izročil obširno posestvo in pokojnik je kazal, da bo dober gospodar. Razen njega ima njegov oče še dva sina, od katerih je eden odrinil v družbi Gašperja k vojakom,

drugi pa je kot kapucin v Sofiji. Tako je torej ostal oče popolnoma sam na svojem velikem posestvu. Nepozabljenu pa bodi lahka tuja zemlja. Z našimi fanti je izginilo iz vasi vse veselje, kajti bili so vsi, z malo izjemo, dobri pevci, katerih petje se je razlegalo po vasi ter polnilo dušo s sladkimi čustvi. Sedaj pa imamo še enega fanta, ki šteje 50 let in enega, ki je komaj prekoračil sedemnajsto leto. Zelo jih bomo pogresali pri delu, kajti vsaka družina ima toliko svojega polja, da je vedno primanjkovalo delavcev, dobivali smo jih iz drugih krajev. Kaj bo pa letos? Edina tolažba nam je, da so naše mladenke pridne in navajene dela; tako zremo mirno v bodočnost.

Iz Idrije. »Solate ne boste smeli na spomlad sejati, ona pospešuje kolero,« tako so begali nekateri ljudi, ki so potem vsi preplašeni povpraševali, koliko je na tem resnice, in kaj naj se mesto solate seje in kje seme dobi. Drugi so zopet tajili, da predolgo ne bo zelenjave. Solata je pač prvi spomladni sad, obče priljubljena in tudi bogato rodi. Par dni je bila taka zbeganost, da niso hoteli verjeti onim, ki so jim pravili, da je vse to izmišljeno. Lahko jim bodo verjeli, če povemo, kako se v drugih deželah v tem oziru godi. Na Štajerskem je celo vlada poslala svoje strokovne učitelje, da prirejajo shode, na katerih naj ljudstvo poučujejo, katera zgodnja zelišča najbolj kaže saditi. Priporočajo zelo solato, da bi ta škodovala ljudem, ali celo pospeševala kolero, noben strokovni učitelj ne trdi. Pač pa uče in ljudem kažejo, kako naj vsako ped zemlje porabijo za razne nasade. Po mestih se bodo ljudje kar trgali za sočivje in ker mesta veliko rabijo, a imajo malo zemlje za obdelovanje, naj se kmetovalci v obližju mest zelo potrudijo, da izkoristijo do skrajnosti svoja posestva. Natančno še popisujejo različno zemljo, na kateri uspeva ta nasad, na kateri hitreje in burneje raste to ali ono koristno zelišče. Torej brez skrbi sadé lahko naši ljudje solato in drugo, kar vedo, da jim bo na korist. Takim hujškačem pa naj pokažejo vrata. Nekateri imajo posebno veselje, si izmišljevati raznih stvari, s katerimi begajo in strašijo ljudi. V tako opasnih časih naj bi vsaj sedaj opustili take hujškarije, saj imajo ljudje drugih skrbi preveč. Tudi bi bilo tako postopanje kaznivo. — Naši rudarji so morali ta teden k orožju. Oproščeni so le oni, ki delajo v jami, ali so neobliodno potrebeni za rudnik. Veliko visarjev je moralno iz pisarn, kako jih bodo nadomestili, ni znano. Že sedaj so nekateri zelo vpreženi.

Iz Blok. Zdi se nam, da »pridelovanje novega petroleja« ne spada med »gospodarske vesti«. Poskušali smo i mi, pa smo prišli do zaključka, da je najbolj varno, da ostanemo pri starem petroleju, kakor ga dobivamo, naj bo že čist ali z vodo zmešan, še Bog, da ga bo kaj! Ampak drag je pa, kar se da. Značilno za naše razmere je dejstvo, da je soda precej postala dražja, kakor

hitro se je razneslo, da bodo »kuhali« petrolej. Popreje je bila 36, sedaj je 40 vinarjev. Ej, sedaj je vojska, kdo nam pa kaj more! — Izobraževalno društvo je priredilo igro »Palčke«, ki je privabila toliko ljudi v dvorano, da je bila nabasano polna. — V petek, dne 19. t. m. priredi »Hranilnica in posojilnica« v prostorih »Stare šole« predavanje z občnim zborom, na katerega se člani in članice prav toplo vabijo. — Mislimo že, da bo konec zime, pa nam je burja zopet precei snega prinesla.

Škocijan pri Mokronogu. Kmetski zvezi se je s pomočjo posojilnice posrečilo, da si je pravočasno oskrbelo gallico; dva tisoč kilogramov jo je razdelila med svoje člane in somišljenike. Vsled pomanjkanja galice se je moralo pred vsem ozirati na tiste, ki so že od nekdaj člani Kmetske zveze. Kako prav je sedaj prišlo, kdor se je pravočasno priglasil za vstop v Kmetsko zvezo. Pa so nekateri vpili: Kaj bo ta Kmetska zveza; galice, kolikor boš hotel, jo boš dobil. Marsikateri se je zdaj kesal, ker se je vse del na ta lim. Ljudie, ne poslušajte tistih, ki vse samo obgodrniajo, ne store pa ničesar v vašo korist! — Tudi pesno in deteljno semo je oskrbela Kmetska zveza; oddajala je zanesljivo seme po izredno nizki ceni, ker ne išče svojega dobička, ampak da le ljudem postreže. — Neko molitev priporočajo po pismih praznoverski ljudje. To molitev se mora razširjati in prepisati menda devetkrat, in potem se urešnici želja, kakršnokoli imaš. Posobno nadlegujejo s temi pismi žene, ki imajo može v vojski. Nikar ne verjemite, ampak v peč vrzite!

Komenda. Padlim vojakom je dosedaj zvonilo trem domačinom. V galiski zemlji leže: Jernej Kosirnik z Dobrove, Jernej Seršen iz Suhadola, oba oženjeni; Jernej Zarnik z Brega, fant. Ranjenih je več, pa jih je tudi nekaj doslej še brez bojnih znamenj. Par ranjencev je stalno odpuščenih domov, veliko jih je potrjenih tudi izmed Orlov.

V Rovtah pri Logatcu je umrla 98-letna vžitkarica Marija Lukancič. Dasi je žena v svojem življenju mnogo hudega prestala, ji je vendar božja modrost odločila tako redko starost. Najpočiva v miru! — Iz ruskega ujetništva se je zglasil Franc Kogovšek, sin tukajnjega cerkvenika Ivana Kogovška. Zelo so bili veseli njegovi domači, ker že delj čase niso dobili o njem nikake vesti.

Vrhnička. Iz ruskega ujetništva se je te dni zglasil Ivan Jurca, korporal 27. dom. pešpolka. Pismo je datirano z dne 13. decembra 1914. Omenjeni je bil navdušen član naših organizacij, kateri pa že od početka vojne ni nič pisal. Umevno je veselje domačih ob tej prilikai, saj so ga že davno mnogi proglašili k mrtvimi. — Toliko v tolažilo onim, kateri še žive v tem oziru v temni negotovosti.

Iz Št. Vida nad Vinavo. Tudi od nas je odšlo mnogo mož in mladeničev

branit domovino. Čeravno jih težko pogrešamo, je vendar že dosti poljskega dela opravljenega. Ljudje z delom hitte; pri tem jim pomaga lepo solnčno vreme. Tudi naš organist Bratuž je oblekel vojaško sukajo. Vrli naši pevci sedaj pri nedeljski božji službi sami pojajo, da ni tako tiko in nekam žalostno v cerkvi kot je bilo prvo nedeljo po odhodu organista. Od izobraževalnega društva in Orla je pri vojakih mnogo članov.

Ospodarske vesti.

TRŽNI PREGLED.

Za časa vojske se je skoro trikrat toliko goveje živine prodalo, kakor navadno prejšna leta. Večina prodane živine se je porabila za vojaške konserve. Tovarna v Kiralhidu na Ogrskem je za časa vojske porabila 100.000 govedi, med njimi več kakor 10.000 brejih krav. Samo januarja je bilo poklanih 1000 krav, ki so bile ravno pred telefenzem. Pri mnogih je še živo tele skočilo iz zaklane krave. — Če bodo kmetje na ta način delali, bo seveda še pri nas kmalu izmanjkal živine. — 1 kg konservnega mesa se proda vojaški oblasti za 6 K 50 v., torej je imela tovarna dosedaj skoro polovica dobička.

Cena volov in vse goveje živine je silno poskotiščila. Na domačih semnjih se plačujejo voli 1 K 50 v. do 1 K 60 v. za 1 kg žive teže. Toda to je šele začetek. Zdaj, ko je živine malo, bo šele šla cena naprej. Kmalu se bo plačevalo za 1 kg žive teže po 2 K in se več. Mnogi mesarji bodo morali prenehati sekati, ker živali ne bo mogoče dobiti. To bi pa ne biha taka nesreča, kakor bi kdo napisil. Isto vrednost, kakor 1 kg mesa za človeško hrano ima 4.5 ke posnetega mleka in 110 kg krompirja. Če računamo posneto mleko po 40 in krompir po 12 v. bi stala taka popolno enako vrednost in okusna hrana 28 v. ko mesa izpod 1 K 80 v. skoraj ni mogoče dobiti. Na Donaju so žene zahtevale znižanje preštejnih cen. Enkrat so nopravile bokot in zahievale, naj se meso in mast prasičev opusti, če kmetje, oziroma prekupci ne bodo s cenami odjenjali. Neizmerno veselje je zavladalo, ko so pri enem sejmu res šle cene za 60 v. pri 1 kg nazaj. To zmagovalje ni dolgo trelo. Pri naslednjem sejmu so še cene zopet naprej, ker blaga ni bilo. Cene bodo prav gotovo še rastlo. Na Ogrskem je vrla zaplenila vso mlečko. Več kakor polovico ogrske koruze so sečinci pozobali. Zdaj bo tega konec, če se ne bo moglo več živalt kreniti. Kako se bo delala mast in odikd se bo dobila, je seveda drugo vprašanje. Od trave in pesnega perja prasiči ne bodo debeli postali. — Na Nemškem so pripravili, da bi dolčili najvišje cene za prasiče, da bi potem kmetje ne mogli dražje prodajati. Vlada je izprevidila, da je to nemogoče. Pred vojsko so bile sledete cene: 100 kg ječmena 14 mark, zdaj 46 mark,

100 kg turšice 14 mark, zdaj 44 mark, 100 kg fižola 16 mark, zdaj 50 mark, 100 kg riževe moke 9 mark, zdaj 36 m. Turšica se je med tem zelo podražila. Staro koruso prodajajo v Nemčiji po 51 mark, to je do 65 K našega denarja. Po tej ceni je ne bodo mogli kmetje več dajati prasičem. — Pri nas je bila korusa januarja še po 24 K; po 25 K se je v celih vagonih še prav lahko dobila. Zdaj je uradna najvišja cena za 100 kg suhe turšice še vedno 24 kron, ogrska vlada je pa plačevala januarja 27. marca 28. aprila bo menda 29 K. Trgovci pa zahtevajo zdaj 46 K. Se ta cena bo šla prav znatno naprej. Če bo ogrska vlada po teh cenah prodajala zaseženo turšico, bo samo pri tej kupčiji napravila 2 milijardi dobička. — Drugod je žita dosti. Prvi teden marca je bilo iz Amerike v Evropo na poti 117.000 vagonov pšenice in pšenične moke: 52.000 vagonov je gre samo na Angleško. Turšice je na poti 53.700 vagonov. Cena je padla, ker se je žetev v Argentiniji prav dobro obnesla. V Čikagi je veljalo 11. februarja 100 kg pšenice 28 K 92 v, turšice 15 K 62 v. Rusija je poskusila po sibirski železnici žito spraviti do morja, pa ne gre, ker je vožnja predraga. Zdaj manjka kmetom denarja, ker je država sama v zadregi. Ko bo vojska nehala, bo cena žitu skoraj za dve tretjini padla.

Tovarnarji so podražili tudi ceno spiritu za 10 K pri 100 l; kramarji bodo tem 10 K še precej primaknili. Pravijo, da letos ni gališkega krompirja, iz katerega se je v prejšnjih letih največ spiritu napravilo. Kar so drugod krompirja pridevali, so ga za ljudi in prasiče porabili. Turšica in vsako drugo žito je že takoj predraga. Zdaj so se lotili sladkorja, seveda neobdavčenega. — Žganje pa le še podražijo. Kdor je tako nespameten, da denar na ta način vroč meče, naj plača svojo zabavo.

Zelo draga se prodajajo zdaj po mestih navadni kmečki pridelki, katerih poprej ni nobeden posebno cenil, v draginji so pa dobrí postali. Za 1 kg lete se plača v Pragi 1 K 60 v, za 1 kg fižola 1 K 20 h, za 1 kg graha 1 K, kislo zelje velja 28 v, krompir je v Trstu po 16 v, v Bregencu 20 v. Mleko na drobno je v avstrijskih mestih 11 24 do 30 v, v Dalmaciji 40 v. Najcenejši v celi Avstriji je v Ljubljani po 20 v. — Tudi jajca so v primeri z mesom in moko še zelo po ceni. Riž je nenavadno drag, ravno tako milo. Kmetom bi najbolj kazalo, da se kolikor mogoče z mlekom in jajci prehranijo ter vse to doma porabijo.

V mestih naj bi se bolj lotili te hrane. Zdaj gredo naši izdelki po celiem cesarstvu, doma pa revoži pomanjkanje trpijo. Mnoge mlekarne imajo veliko posnetega mleka na razpolago. Zakaj ne bi te izvrstne hrane porabili za prehransivo v mestih.

Italija je prepovedala izvoz vase hrane in vseh krmil. Našteli so: prasiče, prekajeno meso, vse konserve, kostanji, perutnina, jaško olje, zabela, ribe, sadje (pomaranče), seno, otrobi in

vsa krmila za živino. Manjka pa tam zelo premoga. Zdaj zalagata Avstrija in Nemčija Italijo s premogom. Kupčija gre na Laškem prav slabo. Samo pri svili so zgubili tovarnarji 40 milijonov lir, ker se svila ne more prodati.

Čebejarjem. Slovensko osrednje čebebarsko društvo v Ljubljani dobi takoj po velikonočnih praznikih neobdachen sladkor za sponladno pitanje. Naročila sprejema navedeno društvo nepreklicno do 6. aprila. Cena 100 kg 50 kron. Več kot 5 kg na panj se ne sme naročiti. — Razposilja se le v vrečah po 100 in 50 kg.

Listek

Otrokova vojna pesem.

Jezus, dobri naš pastor,
daj, o daj nam ljubi mir,
ata vrni nam domu!
Oh, to bil bi vsak vesel,
ko bi roga glas zavel,
da vrnitev prišla je . . .!
Jezus, kmalu nas usliši,
daj spet ata naši hiši —
oh, to bo veselja dan!

Božja volja mora biti,
da se morajo boriti
za preljubo Avstrijo.
Marija, ti jih brani,
v hudem boju stoj na strani,
i od njih odganljaj smrt!
aruj našega cesaria,
Avstrijo in nje vladarja,
Mati bodi vsaki čas!

Ko bi star bil dvaiset let,
rad, oh rad bi bil prištet
med junakov naših roj.
Z njimi bi se vojeval,
Avstrijo bi varoval,
vse bi zanjo dal, še kri.
Ker pa to mi ni mogoče,
molim pa molitve vroče
za preljubo Avstrijo.

Ljubi otročiči blagi,
če so nam očetje dragi,
vsi prosimo zdaj Boga.
Na kolena pokleknimo,
prav goreče ga prosimo:
»Vrni ata nam nazaj,
Ti pa domovino milo
varuj pred sovražno silo,
strušnj in usliši nas!«

Fr. Klopčič,
članec II. razreda ljudske

Sibirija.

To je tista dežela, katero smo poznali doslej samo po tem, da so pošljali Rusi svoje politične in druge zločince tja za kazen. Zdaj pa nam je Sibirija znana po tem, da pošiljajo Rusi tja avstrijske ujetnike, med katerimi

se nahajajo tudi Slovenci kakor pričajo njih pisma, ki jih pošiljajo svojcem.

Sibirija! Že ta beseda sama pretrese nekam človeka. Iz povesti in časopisov poznamo to deželo kot domovino za kazen Rusom, ki so se pregrešili zoper državne postave. Ker je domovina za kazen, si jo predstavljamo tudi kot žalostno domovino, brez solnca in toplotne, brez njiv in travnikov, brez gozdov in studencev — kot puščavo, kot zemljo, na kateri počiva božja kazen.

Toda temu ni tako. Poglejmo si to deželo, v kateri zdihujejo zdaj tudi naši bratje po svojih domovih, nekoliko bliže.

Sibirija je zelo velika; razprostira se čez celo severno Azijo, od Urala (mejno gorovje med Evropo in Azijo) pa tja do Velikega ali Tihega oceana. Trikrat tako velika je kot celi Evropa in dvajsetkrat tako kot Avstro-Ogrska. Od nas do skrajnega konca Sibirije racunimo lahko 12.000 kilometrov ali 2400 ur hoda. Mož, ki bi prehodil vsak dan 8 ur, bi rabil od nas pa do vzhodne sibirskih obali 300 dni. Zanimivo je tudi to, da leži Sibirija tako, da če imamo pri nas 9. uro zvečer, je v Sibiriji ura že 6 zjutraj. Iz te solnce poti vidimo, kako daleč je Sibirija od nas.

Naseljenost ljudstva pa ni v nobenem razmerju z velikostjo dežele. Saj cela ta ogromna dežela nima več nego 6 milijonov prebivalcev. Na dva kilometra pride en sam človek. Od prebivalcev jih je $4\frac{1}{2}$ milijonov Rusov, 30 tisoč Poljakov, 5000 Nemcov, drugo pa so Ostjaki, Tunguzi, Kirgezi, Mongoli, Jakuti, Kalmiki, Kitajci itd., torej samo azijsko ljudstvo. II katoliški veri se prišteva 33.000 sibirskih prebivalcev, katerim načeljuje škof Mohilev.

Na severu meji Sibirija na severno ledeno morje, na jugu pa leže visoke gore, katerih najvišje gorovje Altai meri nad 4500 m. Zahodna Sibirija je močvirnata ravnina, vzhodna pa enakolična goščava. Mogočne reke Ob, Jenisej, Lena (vse večje kot naša Donava) se stekajo v severno ledeno morje. Po teh rekah je plovba mogoča samo par mesecev v letu, ker ves drug čas so zamrznjene.

Pozimi je v Sibiriji zelo mrzlo, poleti pa razmeroma zelo toplo. V vzhodni Sibiriji pada pozimi termometer na 50 stopinj pod ničlo, po leti pa stopi do 35 stopinj nad ničlo. Ob pobočjih južnega azijskega gorovja, kjer se nahaja največ avstrijskih ujetnikov, je podnebje zelo zmirno. Vsled suhega ozračja pada v Sibiriji malo snega, ki skopni že meseca marca. Splošno pa velja sibirsko podnebje za zdravo.

Severni in zahodni del Sibirije sta nerodovitni pokrajini, tembolj rodoviten pa je južni del in južnovzhodni proti Kitajski. Sibirija pridela precejšno množino žita, velikanska pa je njena živinoreja. Število sibirske koristne živine znaša deseti del živine celega sveta. Sibirija je tudi največja gozdnata dežela sveta. Zelo bogata je Sibirija tudi na dragocenih rudah. Zlato, srebro, svinec, železo in premog se dobiva v

nji v velikih množinah. Pridelek soli znaša veliko vrednost. Vsled sedanjih razmer pa ne pride niti stoti del sibirskih prirodne bogatije do veljave. Vsled redke nastanitve ljudi so kraji v Sibiriji majhni. Ob sibirski železnici pa leže večja mesta Omsk, Tomsk, Krasnojarsk, Irkutsk, ki štejejo do 60.000 prebivalcev.

Taka je torej dežela, v kateri zdihuje sedaj mnogo Slovencev po svoji domovini. Veliko bodo imeli povedati ko se vrnejo. Da bi se le kmalu vsi zdravi!

Pisma iz Amerike.

I.

Ker je vsled vojne zaprta pot v Evropo vsem slovenskim amerikanskim listom, bo, upam, ustrezeno marsikateremu Slovencu in Slovenki v stari domovini, da napišem — kakor vem in znam — nekaj novic iz tukajšnjih slovenskih delavskih krogov. Delavske razmere v Združenih državah, kjer živi in trpi na tisoče in tisoče Slovencev, so domalega še tako slabe, kakor so bile.

V Glencoe, O., traja delavski štrajk že več mesecev. Kaj se to pravi, bi najbolje povedali prizadeti delavci, ki morajo živeti v pomanjkanju, da se Bog usmili. Če se pičemu zaslужku pridruži še druga delavska stiska, namreč draginja, potem je delavski stan smrtno zadet. Draginja se čisto nič ne oziroma, če kdo dela ali ne, če kaj zaslubi ali ne. Kapitalistom je seveda lahko, ko imajo polne mošnje srebra in zlata in so vsak dan belega kruha pijani. Vse drugače je pa z nami, ubogimi delavci, daleč od doma v daljni, brezčutni tujini. Temu ali onemu Slovencu utegne biti znano, da je v Detroitu, Mich. Fordova tvornica, ki plačuje svojim delavcem po pet dolarjev na dan. Pomisliti pa je, da ves Detroit ne gre in ne more v Fordovo tvornico. Fordovi petaki pa pri tej draginji toliko zaležejo, kakor če bi Jude metal v pekel. Od jutra do somraka stoje pred tvornicami gruče gladnih, breznoselnih delavskih beračev, ki prosijo za delo. Srečen tisti, ki ga dobi, vse ga blagruje. Kakor po tvornicah, tako je po premogovih jamah. Tako n. pr. se dela v premogovih jamah v Black Diamond, Wasl. na teden le po dva dni, eden pa ne obratuje že leto in dan. Dela ni mogoče dobiti, še dosti starih delavcev je brez dela. Upali smo, da bo po novem letu kaj boljše, ali naš up je šel po vodi. Tudi v Adamsonu, Okla, so delavske razmeres skrajno slabe. Tamošnji premogovarji slabo obratujejo. V enem je lanskem jesen podsulo 13 premogarjev, med njimi je bil tudi en Slovenec. Enake žalostne delavske razmere so tudi v Blocktonu, Ala. Tuda tam je na stotinе slovenskih družin brez dela in zaslužka. Nesrečni ljudje!

Za vojsko, ki divja v Evropi, se vsi Slovenci, živeči v Ameriki, jako zani-

mamo. Želimo pa vam kakor tudi sajim sebi, da bi kaj kmalu utihnila bojna tromba, da bi bilo kmalu konec prelivjanju krvi in, da bi za Slovence v stari domovini napočili lepi, jasni dnovi.

Newyorška banka I. P. Morgan in Co. je posodila ruski vladi 25.000.000 dolarjev. Sodi se, da bo Rusija ta denar potrebovala za nakup provianta in drugih vojnih potrebščin, katere je ruska vlada zadnji čas tukaj naročila. Med drugim je naročila tudi 1 milijon podkev. Dotične tvornice dela noč in dan.

Dne 7. januarja je ponesrečil v rudniku St. Michael, Pa., Matija Kočevvar, doma iz Roba pri Velikih Laščah, kjer zapušča starše, tri brate in dve sestri, tukaj pa ženo s tremi nedoraslimi otroci in enega brata. Anton Gorjanec, star 45 let, je umrl za jetiko; Jožef Ahec, star 25 let, za pljučnico; Ferdinand Kus, star 41 let, je ponesrečil v rudniku; Martin Perko, star 41 let, je ponesrečil na lov s puško; Anton Rogičnik, star 46 let, je umrl za jetiko; Anton Kočevvar, star 48 let, vzrok smrti: izkravljene pljuči.

Svoje pismo končam s prisrčnim pozdravom vsem Slovencem, živečim v stari slovenski deželi! Z Bogom! I. P.

II.

Franc Avbelj piše: Piper Ala, Amerika. Kar se tiče tukajšnjih delavskih razmer naznanjam, da so prav slabe. Torej svarilo rojakom, da naj sedaj ne hodijo semkaj. V tem položaju se v Ameriki komaj toliko zaslubi, da se preživi. Kar se pa tiče verskih stvari, naznanjam, da smo v tem oziru prav dobro preskrbljeni. Vsak mesec enkrat nas obiše č. g. župnik iz Blaiton Ala. Pozdrav!

III.

Neki drug rojak poroča svoji ženi sledče: Draga žena! Namenil sem se Ti pisati v ljubi domači kraj in Ti sporočiti, kako se mi godi. Najprvo Ti sporočam, da sem Tvoje pismo prejel. Naslo me je prav pri dobrem zdravju in z veselim srcem sem je prebiral. Predno pa sem končal, sem postal žalosten. Rad bi k Vam prišel, pa mi ni mogoče, ker ne pustijo nobenega čez. Tukaj se je strašno slabo začelo odkar je vojska. Velika draginja je, zaslubek pa majhen. Delam samo po tri dni na teden. Se za hrano ne bom mogel zasluziti, ako bo tako šlo. Kaj bo pa z Vami, dragi moji, ker Vam ne bo nobeden nič mogel pomagati v teh hudih časih! Po pravici Ti povem, da bi bil raje v vojski kakor tukaj. Tudi tukaj je podobno vojski. So Rusi, Srbi in Italijani tu. Z Rusi in Srbi se prav grdo gledamo. — Vas, v kateri smo, je podobna našemu Logatcu. Hiše so večinoma lesene.

Pisala si mi, da bi semkaj prišla Oh, tega nikar! Še jaz komaj čakam. Ja bi se mogel rešiti te divje Amerike. Sem tu malo časa, pa se mi že zdi, da sem najmanj deset let. Odkar sem šel od doma, nisem več slišal zvona, ni-

sem bil pri sv. maši in ne sprejel svetih zakramentov. Oh, kako je meni dolgčas po sv. maši! Ko bi prej vedel, kako je, bi ne bil šel nikoli v Ameriko. Doma bi raje jedel enkrat na teden kakor tukaj vsak dan pečenko. Dobro me poznaš, da nisem mehkega srca, ampak nekaterikrat so solzne oči ... (To pismo je hodilo iz Amerike sedem tednov.)

Slike in črtice z bojišč.

CXXXV.

Zahvala.

Ivan Mrak, nadtopničar 8. poljsko-topničarskega polka, nam je poslal naslednje pismo:

Dobil sem od višjega brigadnega poveljstva štirinajstdnevni dopust in se podal iz bojne črte v Karpatih v svojo milo domovino obiskat ne preveč srečno svojo družino.

Pa kaj vidim doma? Samo postarne može in žene, ki žalujejo za svojimi sinovi.

Vse bolj veselo se nam godi v vojski. Tam se nihče ne joka. Ne manjka nam peja in raznih veseljakov, čeprav nam včasih želodec očita, da ne skrbimo dovolj za predpise, da bi ga založili s komisnim kruhom. Posebno kratek čas nam delajo topovi in strojne puške, ki reglajo svojo pesem kakor žabe ob deževnem vremenu. Da pa se nam večkrat zaspame ne vsiljuje, pa smo dobili neke vrste malih živalic v taki množini, da so že marširale v »dopelrajen« po zmučenem životu. Malo sem se jih sicer odresel, toda pričakujem drugih.

Ko se danes peljem iz bele Ljubljane proti bojnemu polju, srčno pozdravljam tem potom vse znance in prijatelje iz Poljanske doline. Posebno se zahvaljujem onemu sosedu, ki je stal ob strani ob bolezni moje žene in še sedaj opravlja dela usmiljenja. Naj mu povrne Bog, ker jaz mu sedaj ne morem. Kdor v sili pomaga, dvakrat pomaga!

CXXXVI.

Iz Rusko-Poljske v Bukovino.

Topničar Filip Skvarča iz Šebrelj na Goriškem, ki služi pri gorski havbični bateriji št. 2, polk 3., nam je poslal sledeči dopis:

Dragi mi »Domoljubovi« naročniki! Ker vem, da radi berete, kar je iz vojske pisane, zato sem se namenil, da tudi jaz napišem par skromnih vrstic. Seveda kako učeno ne morem pisati, ker sem preprost kmečki fant, ampak tako po domače bom pa že malo povedal o tem, kar sem sam skušal. Ako je človeku smrt vedno za petami, si laže tiste dogodke zapomni. Namenil sem se napisati, kako smo se imeli v prvih šestih mesecih vojske pri gorski havbični bateriji.

Moram reči, da smo imeli srečo, za kar gre čast in hvala Najvišnjemu nad nami, ki nas je varoval tako, da

od nas ni nobeden ujet, ubita pa sta samo dva. Prvi je bil zadet dne 1. septembra Franc Kirbiš iz Spodnje Štajerske. Zadet je bil v desno stran prsi in je čez tri dni umrl med vožnjo v bolnišnico. Takrat smo bili pred mestom Ojolu na Rusko-Poljskem. Drugi pa je padel rezervist Vindiš ravno tam. Bodil jima zemljica lahka!

Ranjeni so bili trije. Prvi je bil ranjen četovodja Lojavec dne 1. septembra. Ranjen je bil od šrapnela v levo nogo. Zdaj je že zdrav in opravlja svojo službo. Drugi je bil ranjen od šrapnela v levo ramo nek nemški kanonir. Tretji pa fenrik Fer. Oba sta bila ranjena dne 4. novembra v hudem boju pri Krakovem.

Dne 14. oktobra je umrl četovodja Seidl, zadet od srčne kapi. Bilo je takole: Zvezčer smo spali kakor zmeraj pri topovih v izkopani in pokriti jami. Ko ravno dobro zaspimo, pa nas pokliče straža, da moramo vstati in streliati na sovražnika, ki namerava napak na našo infanterijo. Hitro skočimo k topovom, da se pripravimo za strelijanje. Seidlnu smo klicali, da naj vstane, pa nismo dobili nič odgovora. Gremo v jamo in ga začnemo buditi, pa brez uspeha. Nato posvetim in vidim, da je Seidl v smrtnem boju. Poklicali smo sanitejce in zdravnika, ki pa je rekel, da ni več pomoči zanj. Cez četr ure je izdihnil svojo mlado dušo. Pokopan je na Rusko-Poljskem blizu mesta Vinjari. Naredil sem mu iz deske križ in nanj zapisal njegovo ime samo s svinčnikom, ker drugega nisem imel.

Človek si ne more niti predstavljati, kaj je vojska, ako sam ne čuti. Velikokrat sem bil v taki črti, da se od dima ruskega strelijanja ni videlo niti pet korakov daleč. V takih slučajih smo se tiščali v izkopanih jamah kot jazbeci.

Prehodili in prevozili smo se veliko v tem vojnem času. Na Rusko-Poljskem smo bili do 25. novembra. Od tam smo prišli v Karpat. Prepeljali smo se eno postajo pred mesto Kameona, v kateri je bil Rus. V predmestju je imela ruska infanterija že izkopane rove, našim pa se je posrečilo jih prepoditi. Zapodili smo jih v treh dneh 25 km po dolini proti gališki meji. V Kameni so oropali Rusi vse prodajalne in gostilne. Tudi poštne nabiralnike so razdrli in en del mesta začgali Strašno je bilo pogledati opustošeno mesto. Dne 8. decembra smo šli iz te doline bolj na desno k mestu Okormözu. Tudi tukaj so se moralni Rusi po daljšem boju umakniti. Dne 6. januarja pa smo šli v Bukovino proti Kirlibabi. Na tej postojanki so bili Rusi dobro utrjeni in zato je divjal hud boj, v katerem je radi visokega snega posebno artiljerija hudo trpela.

Pri Kirlibabi sem zbolel vsled pretežkega vzdiganja topov in municije. Zdravnik me je poslal v bolnišnico v Celovec, odkjer Vam pošiljam pozdrave.

CXXXVII.

Pismo iz Galicije.

Piše Alojz Podmiljšek od 17. pešpolka iz Kolovrata.

Dragi prijatelj! Velikokrat sem nameraval Ti kaj sporočiti o Galiciji. Galicija je res velika dežela, raste le pšenica, oves in posa, posebno krompir. Dokler smo krompir imeli, je bilo dobro, sem ga kar dvakrat na dan kuhal; bili smo pa tudi vsi mesarji za prasičke in goske; en čas je bilo te živali dosti, pozneje, meseca oktobra, je bila dobra repa in stori od zelja. Omenim Ti pa tudi, da sem bil jaz že ujet od Rusov dne 31. avgusta, pa sreča mi je bila mila, da sem jim ušel; so toliko streljali na-me, pa me ni zadela nobena krogla. Potem smo se umikali tri dni in tri noči. Dospeli smo blizu Grodeka, tam smo počivali in 7. septembra nas je oblegla prva huda slana; potem smo marširali na boj. Okrog 12. ure sem delil menažo v najhujšem ogaju, podal sem nekemu tovarišu kos mesa, in ko ga je ravno hotel vzeti, ga je zadeja krogla v prsi, bil je takoj mrtev in poleg mene še veliko drugih tovarišev. Na praznik Malega Smarna je bilo grozno; 12. septembra smo se zopet umaknili, ko smo pustili veliko število mrtvih, še več pa ranjenih. Potem smo pa marširali noč in dan, v dežju in blatu; prenočevali smo na cesti v blatu ali na njivi ali v cerkvi, tudi na pokopališču sem prenočeval, pa me ni bilo nič strah, ker je bila smrt vedno pred nogami. Ko smo začeli nazaj za Rusi marširati, smo prišli dne 11. oktobra zopet v ogenj; 22. oktobra so mi granate razbile kuhinjo in moral sem tudi jaz v ognjeno črto. Na praznik Vseh svetnikov smo bili zvezčer v strelnih jarkih kakih 500 korakov daleč od sovražnika. Začeli smo rožni venec skupno moliti, pa prihajali so čimdalje hujši pozdravi od Rusov in smo morali rožni venec pustiti in začeti strelijati, in strelijali smo celo noč, in ko je napočil dan, zaslišimo poveljnika: »Bajonet auf, hora!« Spogledali smo se in tudi mi ponovimo besedo »hora!« in z veliko korajžo planemo; ko smo prišli za deset korakov skupaj, je bilo grozno klanje in oblegali smo sovražnika. Ko sem se ozrl okrog sebe, sem videl skoro vse na tleh in slišal klice na pomoč; potem smo se podali naprej še za tisoč metrov. 3. novembra sem dobil zopet kuhinjo; bil sem že štiri menaže izgotovil, peto menažo sem pričel izgotavlјati, ko so nas zopet začele pozdravljati granate. 7. novembra sem bil ranjen od granate; poleg mene je bilo več mrtvih in ranjenih. Potem sem prišel v bolnišnico, sedaj sem že peti teden v bolnišnici in se mi dobro godi, samo hrana je tenka, ozka in kratka. Mislim, da grem kmalu nazaj na bojno polje. Koncem januarja, mislim, bo odločilna bitka; gorje tistim, ki se je bodo udeležili. — Srčni pozdrav vsem, Smrklovemu Jožetu pa povej, da naj počaka z ženitvijo, da jaz domov pridem. — Ostanem Tvoj zvesti prijatelj Alojz Podmiljšak.

Za naše gospodinje.

Vrt. Bliža se čas dela na vrtu in na polju. Še nikdar ni gledal svet s takim pricakovanjem na delo kmetske gospodinje kakor letos, ko je odvisen od dela njenih pridnih rök, od premisleka njenе umne glave, blagor dežele in države. Letos se mora horiti vsaka gospodinja z nenavadnimi težavami. Mestno gospodinjo tare skrb, kje bo dobila, kmetsko gospodinjo, kako bo delala, kako zmagovala delo? Nadomestiti je treba gospodarja in hlapce, s šibkimi močmi je treba lotiti se težkega dela obdelovanja. Trudna je duša skrbi, no ga od hoje, srce je polno žalosti. Ali gospodinja na kmetih, vedi, da je odvisna od tvojega dela tvoja in drugih božočnost. Kje bo kruh za tisočere, če opeša tvoja roka? Bodи gospodinja kakor žena sv. pisma, ki je napolnila s sadom svojega dela kaščo in hram, bodi steber, ki podpira letos vse ogle biše.

Kaj naj sadim letos z ozirom na zdravje? — Zdaj bo vpilo vse vprek: Sadite krompirja, dosti krompirja! Pa letos moramo uvaževati, da ne bo mesa, krompir je dobra jed, če je poleg nje še kaj drugega, o samem krompirju ne ostaneš dolgo zdrav. Sočivje je, ki nam nadomestí lahko meso, sočivje in žita. Treba je imeti vedno v mislih, da ne bo mesa, da bo treba varovati za pleme kar bo ostalo mlade živine. K sočivju prištevamo fižol, grah in lečo.

Vsaka gospodinja naj gleda, da si zasadi letos ob hiši in na vrtu čebule, česna, drobnjaka, paradiža, solnčnic. Vse to varuje bolezni. Naj bo čebule in česna toliko, da bo vžil lahko vsak v hiši vse poletje teh dišav. Česnove stroke so nam svetovali starji, in svetuje zdaj švicarski župnik Günzle, da jih nosimo v žepu, za vratom ali v ustih, kadar pride nalezljiva bolezen. Paradiž res, da ne dozori povsod. Ali njegovo listje vleče bolezen nase, na Laškem obesijo cele vence listja po hišah, kjer razsaja kužna bolezen. Zrel paradižev sad upliva i zborno na zdravje ledvic in jeter, naj bi ne bilo hiše brez tega lepega sadu.

Grah se uvažuje in sadí pri nas vse pre malo, marsikateri gospodar ne pusti gospodinji rad koščeka niive ali vrta za to pregospodarsko rastlino. To je napačna misel. Grah je zelo važna hranična rastlina, uživanje graha krene kosti, pospeši rast in moč života. Na Nemškem je grah jako cenjena jed, grahova moka se porabil za okusne juhe in jajčne jedi, tudi žranci se skuhajo lehko iz grahove moke.

Vidrova tovarna na Češkem je uvedla zdaj tudi pri nas grahovo moko in grahove juhine konzerve, ki nam dajo tako tečne in hitro pripravljene okusne jedi. Letos je zmanjšalo že polleti posušenega graha, ker ga ni prišlo od drugod in se je neki porabil za vojaške. Pa tudi druga leta ne pride kdo ve kaj graha na domači trž, namesto da bi uvažali taka sočivja, bi jih lahko izvažali, ako bi bilo kaj smisli za to.

Saj je grah dražji od fižola. Sladki grah (Zukererbsen) se vidi le redkom na trgu. Pa ravno ta grah je prava poslaščica, posušeni stroki dajejo juham in riževim jedem dober okus in lepo barvo. Posuši se v pečici, da je luščina rujavkasta. Graha je več vrst — pa ne more se tračiti, da bi prihajale na ljubljanski trg ravno najboljše vrste. Letos bi bilo treba posebno dosti graha za juho, ker ne bo mesec.

Leča je drugi pastork, ki se seje še malokje in je vendar velike redilne vrednosti, lečna ali grahova juha odtehta vsako slabo govejo juho in nam nadomestuje lahko meso. Leča vpliva tudi dobro na zdravje, zlatenični in vodenični naj uživajo večkrat lečno juho. Leča pride precej draga. Zakaj se je torej ustavilo pridelovanje leče? Po izbruhu vojske ni bilo dobiti po prodajalnah leče, iskal jo je marsikdo. Naj bi vendar poskusnik zopet pridelati lečo doma, krožnik leče je trikrat toliko vreden kakor lonec krompirja. Redilni prašek Ervalenta, ki je bil pred leti zelo na glasu, je bil sestavljen iz dvih delov lečine in enega dela ječmenove moke, poleg potrebnih množin soli.

Peček je mlajšemu rodu popolnoma neznan, stari ljudje so ga še uživali namesto graha ali fižola. Zgal se je tuda namesto bobove kave. Peček ne zahteva nobenih sitnosti pri pridelovanju, zadovoljuje se z revno zemljo, v zahvalo nasiti in okrepi človeka.

Zelena naredi debele korenine, če se vseje v zaboje in presadi sadike na vrt. Dolge korenine pristriži malo pri presajaju in odstrizi nekoliko listja. Tako dela star vrtnar in se polivali, da se mu ne spridi nobena rastlina in naredi kratko rast, a močne korenine. Na gredo, kjer je rastla prvo leto zelen, sadi omenjeni vrtnar drugo leto por, po sajenju pognoji malo z razredčeno gnojnico. — Zelena je jako zdrava jed, ki je pri nas prenalo v navadni, kuhan kot juha, pripravljena za salato, povsod je blagodejna, mesna in krompirjeva juha skoraj ne smeta biti brez zeline, v pacah in polivkah, povsod je na mestu.

Rdeče drevesne uši se znajdejo hitro na kraju, kjer si odcepil vejo, da srkajo sok. Vsled tega se ne more zastati hitro rana, treba je ostrgati skorjo, zamazati s smolo in pritisniti na smoło papir.

Gosenice se rečiš zdat. To je posel za dečke. Radi plezajo in pretaknejo vse, ne bo jim težko očediti drevje in grmovje škodljive zalege gołazni.

Koliko snoja potrebuje sadno drevo? — Kolikor je večje drevo, toliko več, meri po obsegu, kako daleč sezajo veje. Ako sezajo veje 1qm. na široko, je treba drevesu vsako leto 79 gr. kalisal-petra, 30 gr. tomaževe žlindre, 40 gr. 40% kalijeve soli, 5 gr. fosforjeve kislitine in 15 gr. kalija. Snovi, ki so lahko raztopljive kakor solitar, se gnoje lahko pomladni in poleti, druge pozimi in v jeseni.

Triam usaja rnojenje s kompostom, mastnim govejim gnojem, lesnim

pepelom. Ako ne zadostuje to gnojenje, je treba trtam še superfosfata in 40% kalijeve soli. Mrzla tla so največkrat vzrok, da ne rodi trta; kjer je prst težka in vlažna, jo je treba podgnojiti dobro s pepelom. Gnojenje z dušcem je treba popolniti poleti še z gnojenjem s kalusalpetrom. Na vsak om. zemljevračuni 10 gr. gnoja, vsake vrste posebej.

Roženo piljenje za gnoj zalij z gnojnico ali z deževnico in pusti da po-kipi, kar traja približno 6 tednov, v to-plem vremenu kipi hitreje nego v mrz-lem, zmešaj večkrat. Ko je počrnela vo-da, je godna za gnojenje. Za lonec je dovolj, da pobarva gnojnica vodo za-zalivanje, za vrt in njivo vzemi pol ro-žene gnojnice in pol navadne vode.

Ker ne bo mesa, naj nasadi vsaka gospodinja kolikor mogoče perutnine, seveda je to letos težje ker ni zrnja, pa pomlad si pojšč Žival že sama neka hrane, zrastla bo tudi zelenjava.

Koprive so že za vživat, ko so za prst od tal. Za ljudi je juha ali špinaca iz kopriv, za perutnino jo sesekljaj in opari in primešaj malo krompirja ali oblodi.

Motovilec ni zdrav, dokler ga nobsijalo solnce. Bolje je, da ga skuha kakor da uživaš sirovega. Regrat ni za vsak zob, pa je tako zdrava jed. Kdor ga ne more surovega ali nima olja, na ga pa skuha in pripravi kakor špinaco, ali naredi regratovo juho s krompirjem. Za juho ga opari in zreži, zali z vodo in kuhaj pol ure, potem denjanj surovega, olupljenega krompirja zabeli in kuhaj dokler ne razpadne krompic. V juho naréži malo česna. Vsakemu ne ugaja ker je nekoliko grenko.

Reja perutnine na veliko je gotov stvar, ki se izplača, dasi ne gre bre stroškov. Kdor ne vaga, nima blaga. Za uspešno rejo perutnine je potrebno znanje in potrpljenje, prostor in hrana, in ko je vse to, ie treba gledati na dobre plemene. Za čuditi se je, kakе zanikrne živali prinašajo nekatere kmetice na trg. Dobe se ogoljene mršave kokoši suha piščeta, ki imajo duh, da ni niti juha za uživanje. Za lepši žival se dobri lepši denar. Tista kokoš, ki je živel od milosti in ni dobila niti zrna, ne bi prinesla dosti denarja, debela, lepa kokoš pride zdaj na 3–4 K in če je posebne vrste, prinese še več. Reja purano in gosi ni v vsakem kraju v navadi lep, debel puran, goska ali raca, to vrže gospodinji lepe kronice. Kresen je pogled na dvorišče, kjer se šopiri razne vrste perutnina in slavi umno in pridno gospodinjo, ki ni v zadregi za denar in ne za živež. Povsod po svetu povzdigujejo rejo perutnine, silno drago plačujejo lepe plemenske živali in jajca za nasad. Naj bi izginile tudi po naših vseh vse zanikrne vrste in naj pričala lepa perutnina o blagostanju slike hiš.

Da uspeva perutnina, mora imeti posebno pozlmi živež kakor ga potrebuje njena narava. Vse vrste kuretinc ljudi meso. Zato ležejo kokoši na kme-

tih toliko jajec pomladji in poleti, ker dobe takrat gošenice, žuželke in drugo. Ako pa misli zdaj perutninarn: meso bom dajal, pa bo vse v redu, se moti zopet, kuhano meso nima sestav kakor kali, natron, železo, mangan in druge snovi, katere mori perutnina v živih gošenicah in žuželkah. Zato so še vse poskušnje velikih perutninarnjev za tem, da bi sestavili hranivo, ki bi nadomeščalo kurentini živo hrano. Američani prinašajo piščetam kmalu ko si izležejo žuželke, po velikih perutninarnskih zavodih goje črve v hrano piščetom, ki rastejo res hitro po taki hrani. Na kmeth pač ni treba poleti umetnini redil, če sene brskati perutnina koder je za njo, bo ugovarjala hitro gospodinja, ali več ljudi več gospodinja naj si nabavi perutninski list in premisli in poskusa. Posebno vaznec je treba polagati na pleme, tu ni, da bi štedila z grošem, pa tudi ni treba kupovati plemen, ki so vajena drugega podnebjja in hrane, ako ne veš kako se hoditi okoli njih. Plemo je treba večkrat menjati, izkušnja uči, da se pokvari, če ne pride nova kri, kakor niso kaj prida otroci iz zakonov sorodnikov. Plemensko žival in jajca za nasad pa kupuj samo od znane firme ali osebe, koliko je prevar ko pridejo od daleč naročena draga jajca in ni iz njih naposled drugega kakor smrdljivi žlopotak. — Jajca za nasad pobiraj večkrat na dan, da jim ne škodi miraz v hlevu in spravi jih na mehikem, ne na premrzlem prostoru. Kdor odpoljše jajca za na sad, mora biti preprisan, da so od valjane krepke kokoši, jajce ne sme biti staro več kakor 14 dni in ne manj kakor osem. Za razpošiljanje so pripravni leseni zabočki z obitimi oglji, notri ima vsako jajce svoj predel in mehko podlого tenkega obličja, ki mora zadelati jajce tako, da se ne premika in trese.

Piščeta, ki so se izlegla svečana, krami prve dni z rižem na mleku, stolčenimi kostimi, kravjim sirom, repno cino in drugim zelenjem, pozneje jim daj ajdove ali koruzne z mlekom parjene vode, ob tem zrastejo hitro.

V poduk za vojskin čas.

Kako se mori dobiti dopust? V uvodnem članku zadnje številke smo govorili o dopustih za črnovojnike. Za dopust lahko prosi najprej vojak sam pri svojem vojaškem poveljstvu. To se zgodi ustreno, da se vojak-prosilec javi k reportu. Lahko pa prosi za dopust tudi domači potom okr. glavarstva in sicer pisneno. Okrajno glavarstvo ne rešuje prošenj, temveč jih dostavlja vojakovim poveljstvom. Tukaj podajamo obrazec za prošnjo, kakršno najnaredijo domači, teveda s potrebnimi spremembami:

Slavno c. kr. okrajno glavarstvo!

Moj sin (ozioroma mož, vinčar, hlapec, delavec), N. N. služi sedaj v Ljubljani . . . (treba je navesti natančen na-

slov onega, za katerega se prosi). Ker ga neobhodno potrebujem za delo na polju, prosim, da mu njegovo poveljstvo da dopust, če le mogoče od 15. do 29. marca t. l.

Slavno c. kr. okrajno glavarstvo prosim, da prošnjo blagovoljno predloži pristojnemu vojaškemu poveljstvu.

Kraj, datum, podpis.

Kako se mori dobiti oprostitev? Samostojni poljedelci (storej samo posestniki) zamorejo mori dobiti časovno omejeno oprostitev od črnovojnike službe. Prošnje se smejo vlagati s a m o pri okrajnem glavarstvu. Vloži lahko prošnjo vojak sam, ali pa njegovi domači. Za take prošnje podajamo obrazec, seveda morajo prošniji obrazec primerno spremeniti. Vsak naj skuša v prošnji navesti vse vzroke, ki govorijo za oprostitev, toda samo resnične! Naš obrazec je narejen za slučaj, da je žena bolehna, da je 6 mladoletnih otrok, da ni moškega pri hiši itd. Glasi se:

Slavno c. kr. okrajno glavarstvo!

— Moj mož, N. N. . . (natančen naslov) služi sedaj v . . . Prosim, da se ga za ves čas oprosti vojaške službe in sicer iz naslednjih vzrokov:

1. Posestvo je veliko 60 oralov, in sicer: 4 orale vinograda, 24 oralov njiv, 16 oralov travnikov, 8 oralov sadonosnika, ostalo gozd in pašnik.

2. Sem vsled zadnjega poroda trajnoboleha ter niti v gospodinjstvu ne morem opravljati težjih del, kamoli na polju in v vinogradu.

3. Imam 6 otrok, katerih najstarejši je 10 let, ki mi torej pri delu ne morejo pomagati.

4. Nimamo ne hlapca pri hiši, ne drugega moškega, ki bi nam pomagal delati. Hlapec je moral tudi k vojakom.

5. Ako se vinogradi in njiva ne oblažo, nas zadene velika gospodarska škoda.

Prosim, da se navedeni vzroki smatrajo kot posebnega uvaževanja vredni in se mojemu možu dovoli daljša oprostitev.

Podpis in natančen naslov onega, ki prosi.

Prošnje za ugodnosti pri žitu. Vsakdo, ki je prizadet po zapori žita in moke, sme prosi za razne ugodnosti. N. pr.: Ako imas teleta, praseta, prašiče za pitati in perutnino, a nimaš dovolj zadnjega žita, napravi dobro utemeljeno prošnjo, da se ti dovoli, dajati živini tudi drugo žito (koruzo, oves itd.) ter slabšo moko. Za težke konje se dovoli tudi več kot 3 kg ovsa, a zato se mora prosi. Priporočamo torej, da se v potrebnih slučajih napravijo prošnje, katere se potom občinskega urada posljejo na okrajno glavarstvo. Prošnje se sploh lahko napravijo za vse. Uradno smo izvedeli, da lahko občine za več posestnikov skupaj napravijo prošnje za uporabo žita in moke za vzdrževanje perutnine in druge živine. Seveda se mora v tej skupni prošnji za vsakega posebej navesti vse, kar želi in koliko živine ima, kateri bi rad pokladal žito. Povdarjam, da se žito in moka brez oblastvenega dovoljenja ne sme pokladati živini.

Vprašanja in odgovori.

I. B. v Z. Odlikovanci z zlato hrabrostno svinčino dobivajo do njih smrti mesečno po 30 K., oni s srebrno prvega razreda po 15 K., oni s srebrno drugoga razreda pa po 7 K. 50 vin.

I. Z., Črni potok. 1. Prodaja konj se razglaša po časopisih. Dozdaj še ni bila razglašena, zato tudi Domoljube ni mogel naznaniti. Kadar bo, se bodo povdelalo. 2. Radi krompirja preberite natančno določeni članek in boste dobili pojasnilo. 3. Radi petroleja smo v zadnji številki med raznimi novicami. Potreba je iznajdljiva pojasnilo zadevo in tudi v današnji številki prinašamo zopet eno tako pojasnilo.

T. K., Stari trg. Če je Vaš sin v bolnišnici in bi tamkaj umrl, Vas bo bolnišnično vodstvo brez obvezno obvestilo o smrti.

M. S., Z. Preberite uvodni članek v zadnji številki in videli boste, da so gg. poslanci storili, kar je bilo v tej zadevi le mogoče.

A. T. P. G. Se nahaja v Kranju.

J. P., Studenec. Kupcija z živino je proti.

Vprašanje zaradi kosti je silno zanimivo. Do slej ne vemo za drug način, da bi se spravile kosti, kakor da se jih posoli in obesi v dim ali posoli in obesi v zrak, dim pa je bolj gvišen. Posušena kost se sesete in kuha, dà prav okusno juho; nadavno se kuha na taki juhi ječmen, fara ali repa in ajdova kaša, letos se bo poskusilo tudi kaj druga. Zdrobljene sveže ali stolčene in posušene kosti so dobra prikrma kurentini. — Golaš se dà sterilizirati. Ali treba Vam je zato pripraviti, ki slanejo dosti. Weckov aparat je izborn. Imajo ga v Ljubljani pri Kolmanu in pri Nagy. Kako se kuha, je že pisala naša gospodinja in je tudi posadan pridejano pojasnilo — ali kdor ni vajen tega dela, se mu pokvari lahko kaj. V tovarnah, kjer delajo na veliko, je to pač lažje, ker imajo vse priprave in izurjene moči.

J. Č., Potok. Obrnite se potom dopisnice, ki jo dobite za ta namen pri poštnem uradu, na poizvedovalni urad na Dunaju.

J. G., Breže. Pišite na Rdeči križ na Dunaj in pošljite tja tudi zadnji naslov, ki Vam ga je poslal iz Francije. Nas bi zanimala pisma. Vi jih je poslal ženi. Ako nam jih moremo poslati, bi Vam bili zelo hvaleni. Po uporabi jih budem vrnili.

F. K., Češnjice. Pesmice in uganke ne moremo porabiti. Kakor poročamo v današnjem listu je Miklič ujet v Rusiji. Le priden ostani, ti 12letni detek!

J. K., Muracsány. Bolezni na očeh je večnomu kriva opečana kri. Otrok mora imeti suho in zračno stanovanje, dobro hrano in čedno posteljo. Praprotna stelja za posteljo izvleče vse bolezni iz otročjega telesa. Materino dušico poznav? (Divij times). Prevrete par pesti in kopljite otroka vsak dan v mlačni vodi, na kateri se je kuhalo materina dušica. Namotičte rožmarina v žganju in mažite s tem vsako jutro in večer otroku čelo in zatlinik in noge do kolen. Oči izpirajte rahloma s komiličnim ali z Janeževim mlačnim čajem. Ne more se svelovati, če se ne vidi oči. Ako je kaj hudega, pojrite k zdravniku, dokler je še čas: ravno pri očeh je pacarenje nevarno. Kisle in slane jedi niso za otroka. Dajte mu vsak dan žlico medu.

Tedenska praktika.

19. sauča.

Sv. Jožel, rednik Kristusov in zaščitnik cele katoliške Cerkve, deželni varuh na Kranjskem, Štajerskem, Koroškem, Tirolskem in Predarlškem. Sv. Jožel je bil iz kraljevskega, a takrat obubožnega in pozabiljenega rodu Davidovega in se je pečal s tesarskim rokodelstvom. Kot najbližji sorodnik prečiste Device Marije (stric) moral jo je po judovski postavi snubiti, da se ohrani rodbinski premoženje in se ne izgubi v tujih rok. S tem je postal varuh in rednik našega Odrešenika. Njegovo češčenje se je razširilo posebno od časa sv. Terezije (v 16. stoletju), ki ga je iskreno častila ter se mu priporočala v vseh težavnih zadevah svojega življenja. V tistem času se je slovensko povsod obhajal njegov praznik, zdaj pa v deželah, kjer ni deželni patron, se obhaja njegov častiti spomin kot polpraznik. Od leta 1870. se časti kot patron cele katoliške Cerkve in praznik njegovega

varsiva se od leta 1913. obhaja 3. nedeljo po Velički noči.

Solnce: v. 6. u. 9 m. — z. 6. u. 8 m.
Luna: v. 7. u. 1 m. — z. 10. u. 33 m.

20. sušca.

1. Sv. Feliks in njegova sestra sv. Regula sta razširjala v Švici v okolici mesta Curiha sv. vero. Cesar Maksimijan ju je pustil leta 303. umoriti. V Curihu je sezidana veličastna cerkev njima na čast.

2. Sv. Evgenij, muč.

Solnce: v. 6. u. 7 m. — z. 6. u. 10 m.
Luna: v. 7. u. 24 m. — z. 11. u. 41 m.

21. sušca.

1. Sv. Benedikt, opat, ustanovitelj slovečega in zelo razširjenega benediktinskega reda, ki ga je ustanovil leta 529 na gori Kasinu 590 metrov visoko. Svojim menihom je predpisal mojstrska pravila v 73 poglavjih, po katerih so morali zmerno živeti v neprestanem delu in zatajevanju samega sebe. Njegovi samostani so bili semenišča žive vere in iskrene pobožnosti, cepilnice plemenitih umetnosti in vzvišenih znanosti. Sv. Benedikt se je odlikoval s preroškim duhom in z neštevilnimi čudeži. Umrl je leta 543.

2. Sv. Serapijon.

Solnce: v. 6. u. 5 m. — z. 6. u. 11 m.
Luna: v. 7. u. 51 m. — z. — u. — m.

22. sušca.

1. Sv. Beavenut, škof.

2. Sv. Bazilij, mučenec.

Solnce: v. 6. u. 3 m. — z. 6. u. 13 m.
Luna: v. 8. u. 29 m. — z. — u. 46 m.

23. sušca.

1. Sv. Viktorijan, mučenec.

2. Sv. Miklavž F., mučenec.

3. Sv. Foribij, nadškof v Limi.

4. Sv. Liberat, zdravnik.

5. Sv. Prokul, škof v Veroni.

Solnce: v. 6. u. 1 m. — z. 6. u. 14 m.

Luna: v. 9. u. 16 m. — z. 1. u. 44 m.

24. sušca.

1. Sv. Gabrijel, nadangel, ki je prečisti Devici Mariji naznani, da je ona izvoljena mati Odrešenika sveta.

2. Sv. Epigmenij, mučenec.

3. Sv. Berta (staronemško ime, pomeni: vzvijšena, Ruski: Olga), opatica in mučenica v francoskem mestu Avenay blizu Remeša v 7. stoletju, je bila plemenitega rodu in izprva omožena s sv. Gumbertom, s katerim sta se prostovoljno ločila in Berta je šla v samostan. Proti koncu 7. stoletja so jo umorili njeni pastorki (nelastni otroci).

Solnce: v. 5. u. 59 m. — z. 6. u. 16 m.

Luna: v. 10. u. 13 m. — z. 2. u. 34 m.

25. sušca.

Oznanjenje Marije Device ali včlovečenje Gospodovo. Skrivnost Kristusovega včlovečenja je določil že cerkveni zbor v Nici leta 325. v simbolu: Filius Dei descendit de coelis et incarnatus et homo factus est — Sin božji stopi iz nebes in se je včlovečil in človek postal. Ob koncu svete maše se moli evangelij sv. Janeza, in pri besedah, s katerimi se naznanja Kristusovo včlovečenje, duhovnik vselej poklekne. Te skrivnosti se spominjamo trikrat na dan, kadar molimo angelsko češčenje in zvon nas vabi k molitvi, in tako se ta skrivnost obhaja pravzaprav celo leto in vsak dan. Sv. Avguštín trdi, da je bil Kristus 25. sušca spodel, pa da je tudi tega dne na sv. krízu umrl.

Solnce: v. 5. u. 57 m. — z. 6. u. 17 m.

Luna: v. 11. u. 21 m. — z. 3. u. 15 m.

Pogrešajo se slediči vojaki:

Alojzij Arko, pešec 17. pešpolka, 5. stot. Udeležil se je bojev meseca decembra v Galiciji. Komur je kaj znano o njem, se prosi, da to sporoči njegovemu očetu Alojziju Arku, posestniku v Otavicih pri Ribnici.

France Levstik, pešec 27. pešpolka, 2. stotnije. Komur je kaj znano, naj sporoči njegovemu očetu Janezu Levstik, posestniku v Bukovci pri Ribnici.

Alojzij Reich, pešec 17. pešpolka, 3. stotnije. Pogreša se že od septembra meseca leta 1914. Naslov na: Marija Reich, Velika Mlaka 125, P. Ribnica.

Franc Rupnik, pešpolk št. 27, 13. kompanija, vojna pošta št. 47. Pojasnilo na: Anton Rupnik, Dobrova pri Ljubljani.

Valentin Obrekar, 8. lovski bataljon, 2. komp., vojna pošta št. 32. Pojasnilo na: Janez Obrekar, Dol. Tribuša št. 40, pošta Slap ob Idriji.

Alojzij Gregorčič iz Drežnice na Goriškem, ki služi pri 27. deželnobramb. pešpolku, 1. marškomp., vojna pošta št. 48. Pojasnilo na: Družina Gregorčič, Kosec št. 17, pošta Drežnica na Goriškem.

Franc Zidar, korporal 27. dom. pešpolka, 6. komp., 6. armadno poveljstvo, voj. pošta št. 305 (najpribližno), zdaj pa št. 307. Pojasnilo na: Ana Zidar, Tihabovo št. 28, pošta Sv. Križ pri Litiji.

Franc Kocjan, domob. pešpolk št. 26, 8. komp., vojna pošta št. 48. Pojasnilo na: Francišek Kocjan, Preseka, pošta Mozirje na Spodnjem Štajerskem.

Vsak lisaj

tudi zastareli lisaji na glavi in bradi, srdečica, prhljaji, se odstranijo s kosmet. univerz. na avtovim sredstvom proti lisajem v najkrajšem času — Mnogo zahvalnic!

Cena K 5.—, 325

Edina zaloga:

M. VETTER, Dunaj III,
Kübeckgasse 15.

Nagluhost

Sumenje v ušesih, tečenje iz ušes, katar v ušesih, ne prirojeno globost zdrav naglo in sigurno balsam. kosm. ušesno olje

Otikon

Cudoviti uspehi! Vsak dan zahvalnice. Cena K 3.—.

Edina zaloga

M. Vetter, Wien III.
Kübeckgasse 15. 193

LOTERIJSKE ŠTEVILKE.

Dunaj, 13. marca. 6. 34. 7. 68. 4.

Trst, 10. marca. 58. 7. 32. 26. 16.

Pereče vprašanje

tvori pri sedanjem nestanovitnem vremenu varstvo telesa proti škodljivim vplivom prehlajenja. Ako nastopi tiščanje v prsih, kratka sapa, bodenje v ramah, holefine v prsih itd., ni dobro čakati, da se bolezni še bolj razvije in prisili človeka, da gre v posteljo, temveč je takoj uporabiti Fellerjev staropreizkušeni fluid iz rastlinskih esenc z znakom „Elza-fluid“. To sredstvo ola ša bolezine, razkrajna, olaša odvajanje in je posebno priporočljivo tudi pri reumatičnih in protinskih holefinah. Lekarnar E. V. Feller, Stubica, Elza trg št. 16 Hrvatska posilje 12 steklenic za samo 6 krov poštne prosto in se zajedno lahko naroči tudi Fellerjeve rabarbara-kroglice z zn. „Elza-kroglice“, 6 satkatice 4 K 40 v poštne prosto, katere slednje so lagodno in točno učinkujče odvajalno sredstvo. — Oboje domačih zdravil je najtopleje priporočeno. — maose. —

Zahtevajte

zastonj in poštne prosto moj glavni senik s 4000 slikami ur, zlatnine in srebrnine, glasbil, predmetov iz usnja in jekla, potreboščin za gospodinjstvo in toaleto, orožja, municije itd.

Prva tovarna ur

Jan Konrad, s. in kr. avtor- Brüx št. 781 (Češko).

Nikelnaste Roskopli-ure K 3·90, 4·20, 5·—, Srebrne K 8·40, 9·50. — Nikelnaste budilke K 2·90. Budilke z dvojnim zvoncem K 4·—.

Pošilja se po povzetju. — Nikak riziko! Zamena je dovoljena ali denar nazaj!

Yse gospodinje navdušeno hvalijo staroslovito, domačo čajno znamko

Pekarek - ov čaj

Dobiva se le v izvirnih zavitkih z varstveno znamko »Kitajski deček« v vseh zadevnih trgovinah.

Zastopnik za Kranjsko:
Grummer & Co., Ljubljana.

Varstvena znamka.

SIROLIN "Roche"

Prsne bolezni, oslovski kašelj, naduha, influenci.
Kdo naj jemlje Sirolin?

1. Vsak, ki trpi na trajnem kašlu, tažje je obvarovati se bolezničnega jozdraviti.
2. Osebe s kroničnim kašarom bronkijev, ki s Sirolinom ozdrave.

3. Vadušljivi, kaferim Sirolin značno olječa naduho.
4. Skrofuzni očroti, pri kaferih učinkuje Sirolin z ugodnim uspehom na splošni počutek.

Se dobri v
vseh lekarnah
K. 4.-

Le enkrat v življenju! 50.000 spalnih odel po K 2'00

za uporabo na Balkan dobrocene, a radi naštele vojske pridržane iz pristne Irske Himalaja-volje, jake gorke, zelo pripr. za zimo, enoli z enim dolge. Te eni sprošči v krasnem vrtastem mestecu s krasnimi barvanimi bordurami se bodo samo se kratki čas predomej za polevčeno tevorniško ceno po K 2'00 komad. — Te spadne eden so vredno dvakrat tega denarja, in se dober pri nas po teh senzacionalno nizkih cenah samo dokler je naj zaloge.

1 komad zimske spalne odel stane le . . . K 2'90
3 komadi zimske spalne odel stane le . . . K 8'25
5 komader zimske spalne odel stane le . . . K 16'—
Samoprodaja po povzetni . . . 2165

M. Swoboda, Dunaj III 2, Hiessgasse 13—404

Preti okuženju

se moramo tembolj zavarovati, ker nastopajo zdaj z večjo močjo bolezni, kakor škratico, ošpice, koze, kolera, tifus. Zato naj se uporablja povsed, kjer so take bolezni, razkuževalno sredstvo, ki mora biti v vsakem gospodinjstvu. Najbolj priljubljeno razkuževalno sredstvo sejanjosti je neoporečno

LYSOFORM

ki se dobi brez duha, nestrupeno in poceni v vsaki lekarni in drožeriji po 80 vin. Učinek Lysoforma je hiter in gotov, radi česar ga priporočajo zdravniki za razkuževanje na bolniški postelji, za izpiranje ran, oteklin, za antisepčne obvezne.

Lysoform-milo

je prijetno toaletno milo, ki vsebuje 1% Lysoforma in učinkuje antisepčno; lahko se rabi za najobčutnejšo kožo. Naredi kožo mehko in prožno. Zanaprej hoste rabili samo te izbornino milo, ki je le navidezno draga, a je uporaba prav ekonomična, ker milo dolgo traja. Komad stane K 1'20.

Lysoform s poprovo meto

je močna antisepčna ustna voda, ki slab duh iz ust takoj in gotovo odstrani iz zobe beli in ohrani. Lahko se tudi rabi na zdravnikovo odredbo pri katarib v grlu, kašljivanju in nahodu za grgranje. Par kapljic zadostuje na eno kupico vode. Originalna steklenica stane 1 K 60 vin. Žanimivo knjigo z naslovom „Zdravje in razkuževanje“ poslije na zeljo zastonj in poštnine prosto kemik Hubmann, Dunaj XX, Petraschg. 4.

Nikdar več v življenju! 2670

Krasna ženska srajca le K 2'50,

bogato verana, najnovejše jasene, z gumbohm na ramah in okoli vrata raznovrstno, zaokroženo, voglate ali koničasto izrezana. Zajamčeno močno rumburško platno! —

Vsiček opazitve velike izvorniške zaloge se prodado po tako nizki ceni:

Za najmanjši odjem 3 komadov:
komad po K 2'50.

Samorazprodaja proti povzetni:

M. SWOBODA

DUNAJ III/2, Hiessgasse 13—404.

</div

Ustanovljeno leta 1893.

Velika sveta denarja

se zamore naključiti vsakomur, ki postane naš naročnik. — Brezplačna pojasnila pošilja:
Srečkovno zastopstvo 12, Ljubljana.

Pocenj obleka! se dobi pri Lovro Reboliu v Kranju, ker sem vpeljal zopet krojaštvo, kakor pred leti. Točno, dobro in ceno.

In razno blago pošilja po najnižjih cenah
Jugoslovanska razpoložljalnaR. STERMECKI v Celju Štev. 305,
Štajersko.

Zahtevajte zastonj cenik s slikami zvez tisoč stvari. Pri naročilih iz Amerike, Nemčije in Balkana treba denar naprej poslati.

18

Vzajemno podporno društvo v Ljubljani

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

sprejema in obrestuje hranilne vloge po

Rentni davek plačuje iz svojega.
Zunanjim vlagateljem so za poši-**5 %**

ljanje denarja na razpolago brezplačno položnice pošne hranilnice.

Zadruga dovoljuje posojila v odsekih na $7\frac{1}{2}$, 15 ali $22\frac{1}{2}$ let, pa tudi izven odsekov proti poljubno dogovorjenim odplačilom. — Dovoljujejo se ranžirski posojila proti zaznambi na plačo in zavarovalni polici ali proti poroštvi.

Prospekti na razpolago.

Društveno lastno premešenje znaša čez 600.000 K. Deležnikov je bilo koncem leta 1913 2492 z 17406 deleži, ki reprezentujejo jamstvene glavnice za 6,788.340 K.

Načelstvo:

Predsednik: Andrej Kalan, prelat in stolni kanonik v Ljubljani.

I. podpredsednik:

Ivan Sušnik, stolni kanonik v Ljubljani.

II. podpredsednik:

Karol Pollak ml., tovarnar v Ljubljani.

Člani: Fran Borštnik, c. kr. profesor v p. v Ljubljani; Dr. Ferdo Čekal, stolni kanonik v Ljubljani; Ivan Dolenc, c. kr. profesor v Ljubljani; dr. Jože Gruden, stolni kanonik v Ljubljani; Anton Kolar, dekan v Kranju; dr. Jakob Mohorič, odvetniški kandidat v Ljubljani; dr. Fran Papež, odvetnik v Ljubljani; B. Remec, ravnatnik trga sole v Ljubljani; Anton Sušnik, c. kr. gimn. profesor v Ljubljani; dr. Viljem Schweitzer, odvetnik v Ljubljani; dr. Aleš Ušenčnik, prot. bogoslov v Ljubljani; Fran Verbič, c. kr. gimn. prof. v Ljubljani.

Nadzorstvo:

Predsednik: Anton Krlič, c. kr. profesor in kanonik v Ljubljani. — Člani: Anton Cadež, katehet v Ljubljani; Ivan Mlakar, profesor v Ljubljani; K. Gruber, c. kr. fin. rač. oficijal v Ljubljani; Avguštin Zajc, c. kr. rač. revident in posestnik v Ljubljani.

Stanje vlog čez 22 milijonov kron.

LJUDSKA POSOJILNICA

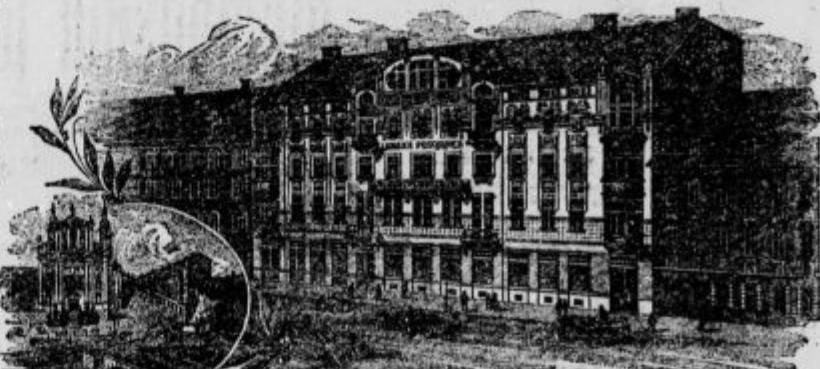
registrovana zač ga z neomejeno zavezo

Ljubljana, Miklošičeva cesta štev. 6, pritličje, v lastni hiši nasproti hotela „Union“ za frančiškansko cerkvijo

sprejema hranilne vloge in vloge v tekočem računu, za katere jamčijo **ne samo njeni zadružniki, temveč****tudi cela dežela Kranjska**in jih obrestuje po **$4\frac{3}{4}\%$** brez kakega odbitka, tako da sprejme vložnik od vsakih vloženih **100 kron čistih obresti 4.75 kron na leto.**

Za nalaganje po pošti so poštuhranilnične položnice brezplačno na razpolago.

Fran Povše, komercialni svetnik, vodja, graščak, državni in deželni poslanec, predsednik. Josip Šiška, stolni kanonik, podpredsednik. Odborniki: Anton Belec, posestnik, podjetnik in trgovec v St. Vidu nad Ljubljano. Dr. Josip Dermastia, Anton Kobi, deželni poslanec, posestnik in trgovec, Breg p. B. Karol Kauschegg, veleposestnik v Ljubljani. Matija Kolar, stolni dekan v Ljubljani. Ivan Kregar, hišni posestnik v Ljubljani. Fran Lesković, hišni posestnik in ravnatelj „Ljudske posejilnice“. Ivan Pollak ml., tovarnar. Karol Pollak, tovarnar in posestnik v Ljubljani. Gregor Silbar, župnik na Rudniku.

6

22

Herbabny-jev podfosfornato-kisli

Apneeno-železni sirup

Ta je le 44 let uveljavljen, zdravstveno preiskovan in priznaten sirup. Odskriveno sicer, pomembno izdelki in vzbudja slast. Pospešuje privajavo in rešitev in le lečenje stresov in svetin. Vseje krv in kmet, poskrbi pri slabostni, utrujenosti.

Cena steklenici K 2-10, po pošti 10 vinci ce več za razvitek.

Na III. mednarodni farmacevtski razstavi edikovano z veliko zlate zvetinjo.

Edino izdelovanje in glavna razširiljava: Dr. Hellmannova Lekarna „Zur Farbherz gkf“ (Herbabny-jev naslednik).

V zalogi: Dr. Hellmannova Lekarna, Ljubljana, Delfin, Cefova, Francija, Novem mestu, Škofji Lovci, Sovodnju, St. Vidu, Trbozu, Trstu, Veneciju in Volskeriju.

86

DOBÍ SE V VŠECH LEKARNAH!

Přírodní závoj z dravého života
Cítrónový sirup
Užívání pro dospělé

Užívání pro dospělé

Herbabny-jeva

aromatična esenca

Le 47 let preizkušene, lažna bolečine in krepi mišice. Lajko in v. traktiva kojino, stanje v členkih in mišicah kaže redki zavojno lečenje. Nedaleč je preizkušena kot oljčna. Lajko je občutljivo sredstvo pri velikih naporih.

Cena steklenici K 2-10, po pošti 10 vinci več za znevilek.

Razširilja se vsak dan.

**Toplo priporočamo vsem rodbinam
krasne ostanke blaga**

za oblike, suknje, bluze, srajce itd.

Novih lepili vzorcev

5 kg zavoj K 13—, lepša vrsta zavoj K 14—, najlepša vrsta zavoj K 20— franko po povzetju pošilja: A. JELINEK, I. češka tkalnica v Jimramově (Morava). Zelo toplo priporočeno! 3214 Kde reskusi, kupi vnovič

Obleče se lahko cela rodbina!

OPOZIJE IN KOLEJJA
na obroki. Posmejne delitvenjere
je, cenevi zastoni

F. Dusek, tovarna obroki, cenevi, šivanjih strojev. Orodno
ob dr. tel. 2125, Ceske, 5557

**Zolčni
kamen**

(Bolezni v želodcu in na jetrih.) Zanesljivo ozdravljanje v kratkem času. Nikako zdravlj. z oljem. Nikakega motenja v poklicu. Mnogo zahvalnic. Na željo brošura proti poštnini zastoni: M. Wojaček, Monškevo, Paul Heissstr. 6.

Naročajte, Slovencu!

Kava

50% ceneje!

Ameriška štedilna kava, lepo oblikana, izdelana in štedilna. 5 kg vraca za postrojbo K 10— post prosto po potrebi. Pol kilograma pravovrstejšega finega čaja za K 2— poslje A. Schatira 473, Izvor kave in čaja, Gantala.

Denarja ni

draginja je vedno vecja, zaslužek pa majhen. Ako boste z malim trudem getovo 10 K na dan zasluziti, poslito za pojazito v pismu znamko za 10 vira in svoj natančen naslov na:

Josip Bratič

Hirska Bistrica 30, Kranjsko.

Hranjša deželna počružnica v Ljubljani,
p. a. 602, 2/VI, in re lne, nezd. in tamst. zavarovalnica

sprejema zavarovanja na dožive je in smrt, otroških dot, rentna in ljudska, nezgodna in jasmena zavarovanja.

Javen zavod. Absolutna varnost. Nizke premije. Udeležba na dividendah pri življenjski zavarovanji že po prvem letu.

Stanje zavarovanj koncem 1913 K 170,217.14900
Stanje gar. tondov koncem 1913 K 43,424.49617

V letu 1913 se je izplačalo zavarovanjem na dividendah čistega dobitka K 432.232-66

Kdor namerava življenjsko zavarovanje, naj se v lastino korist obrne do gori unenovane podružnice.

Prospekt: zas onj in poštne prosto.

Sposobni zastopniki se sprejmejo pod najugodnejšimi pogoji.

Razširjajte „DOMOLJUBA“!**VODILNA ZNAMKA**

v urarskih izdelkih je že več let precizna ura „IKO“ iz lastne protokolirane švicarske tovarne ur krščanske svetovne razpošiljalne tvrdke **H. Suttner v Ljubljani št. 1.** — Vsaka posamezna ura je mojstrsko delo natančnosti, zanesljivosti in stanovitnosti in pravi čudež nizkih cen, ker se te ure prodajajo brez vsakega zasluga prekupcev naravnost zasebnikom po prvotni tovarniški ceni.

St. 803. Zenska ura, jeklena ali nikelnasta	K 7-90
St. 804. Srebrna ženska ura, 6 kamnov	9-50
St. 805. Srebrna ženska ura, 6 kamnov, močan pokrov	13-
St. 806. Srebrna ženska ura, 6 kamnov, vrezan pokrov z zlatim obrokom	10-50
St. 410. Nikelnasta Roskopf-ura, teče 36 ur	4-10
St. 705. Nikelnasta anker Roskopf-ura na kamne tekoča	5-90
St. 501. Posebno ploščnata nikelnasta ura za gospode z dvojnim pokrovom	8-80
St. 449. Posrebrena Roskopf-ura, lepo vrezan dvojni pokrov	7-20
St. 698. Nikelnasta cilinder-remondoarka	5-50
St. 518. Posebno ploščnata nikelnasta ura za gospode, moderna oprema	7-50
St. 851. Srebrna okrogla oklopna nikelnasta ura, 50 gramov	6-
Nikelnaste verižice	1-
St. 24. Verižica iz amerikanskega dublje zlata, elegantna oprema, ostane trajno lepa	5-50

Razpošilja se proti povzetju ali pa če se denar naprej vpošlje. — Kar ne ugaja, se zameni ali pa denar vrne. — Naslov:

H. Suttner samo v Ljubljani št. 1

Lastna tovarna ur v Švici. — Glavno zastopstvo tovarne ur „Zenith“. Nobene podružnice. — Svetovne sloveča po razpošiljatvi boljših ur.

Vsaka ura je najnatančnejše repasirana. Suttnerjeve ure gredo na odlomek sekunde natanko!

Velikanska izbera

moških in ženskih ur, verižic, prstanov, lepotičja, srebrnine in zlatnine v krasnem ceniku.

Krasni cenik na zahtevo brezplačno in poštne prosto.

IKO
Suttner